

Digitáže

(počítačová 2D a 3D tvorba 1995 - 2022)

1996

Digihlav

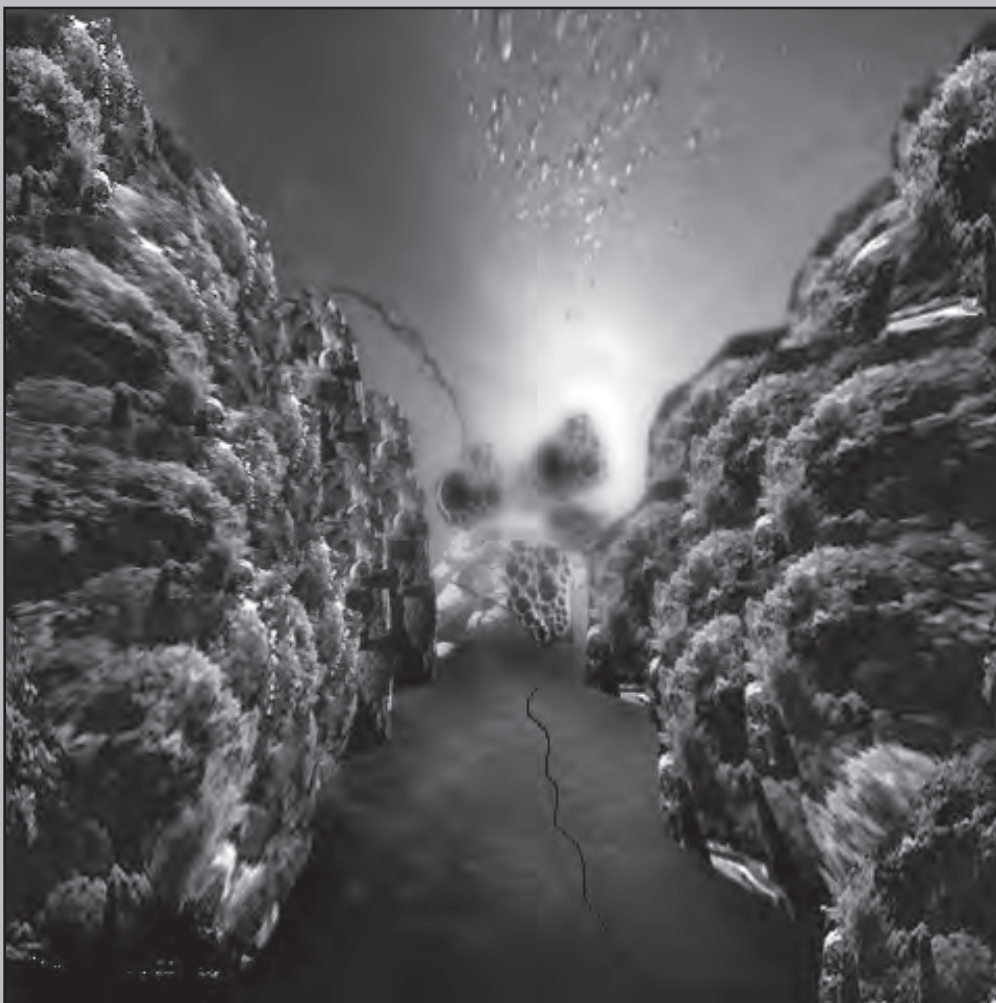
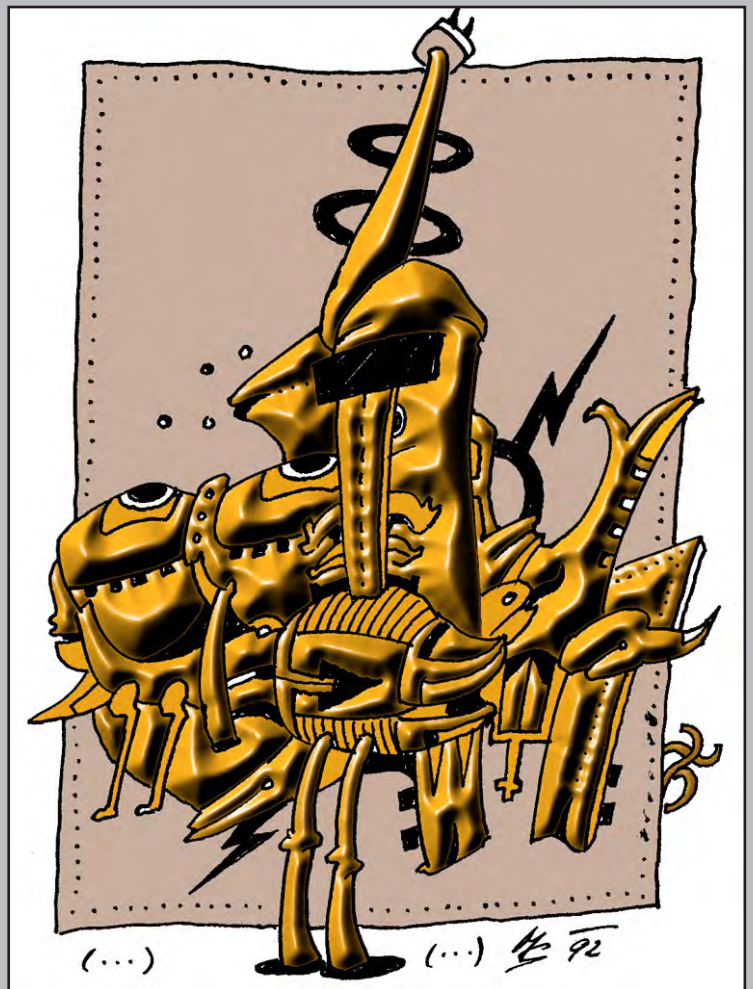
Digišebek 01

Digišebek 02

Lednice

1997-1998

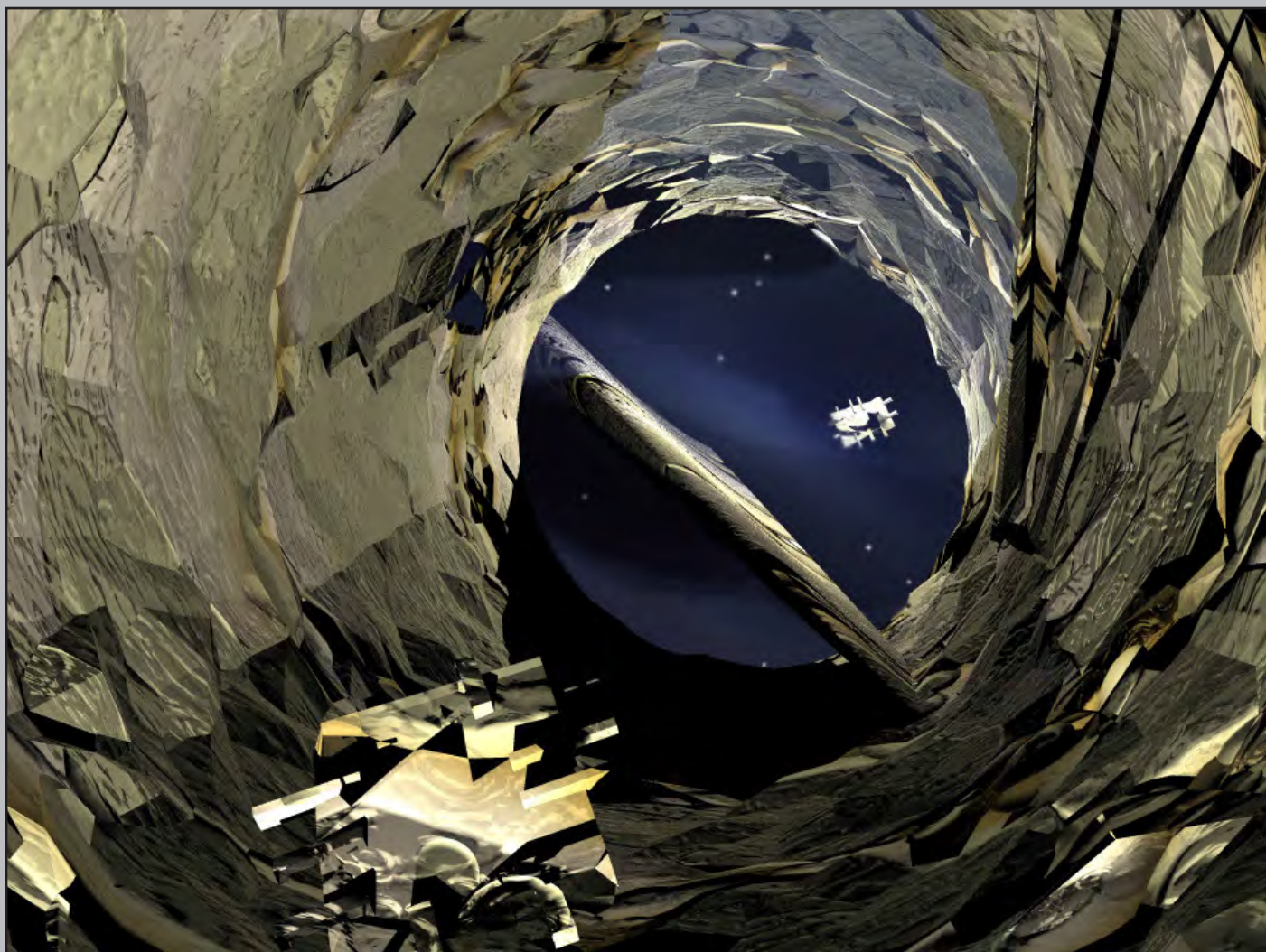
MARe noStium

Aliens 1

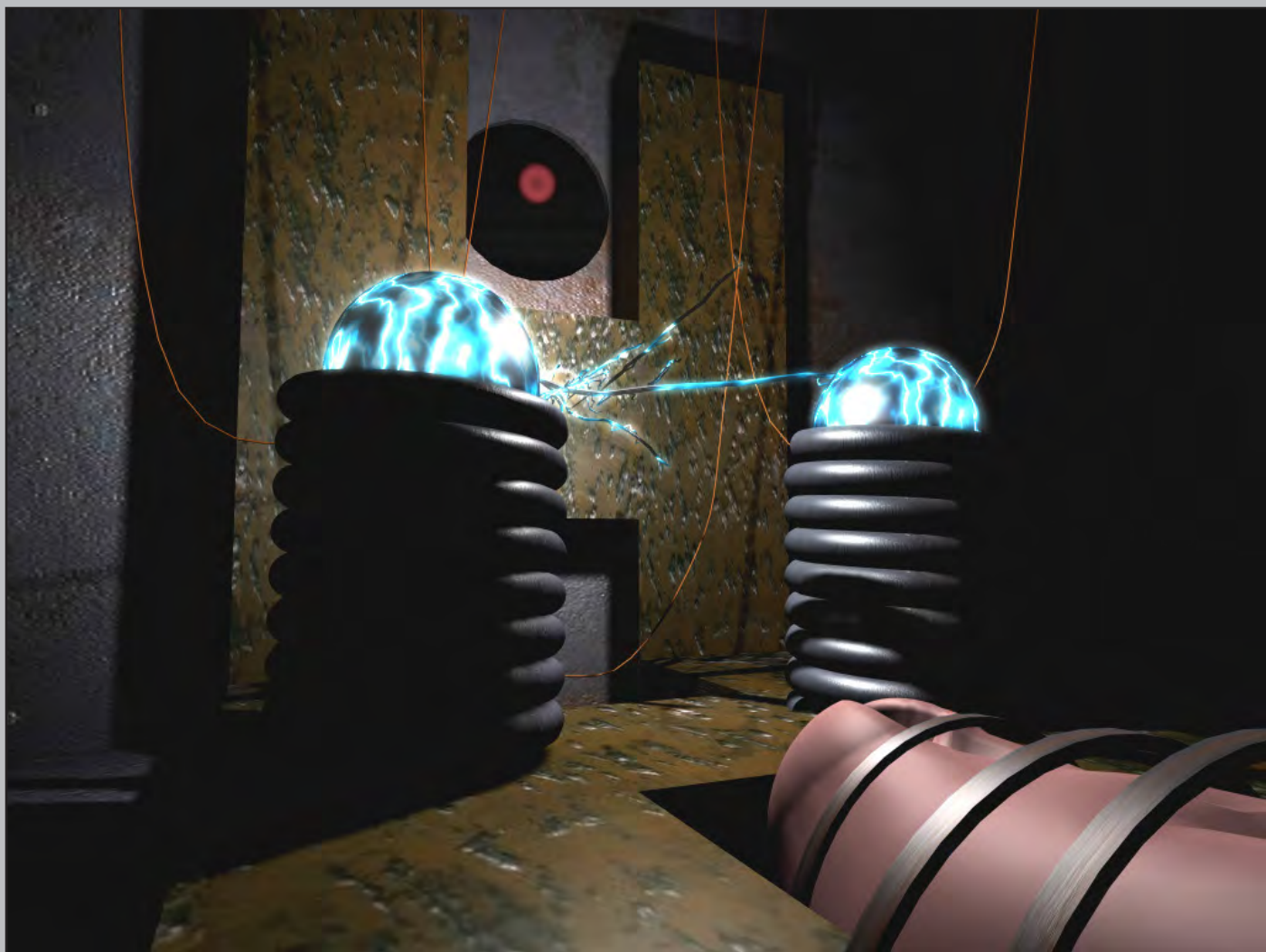
3D kuře

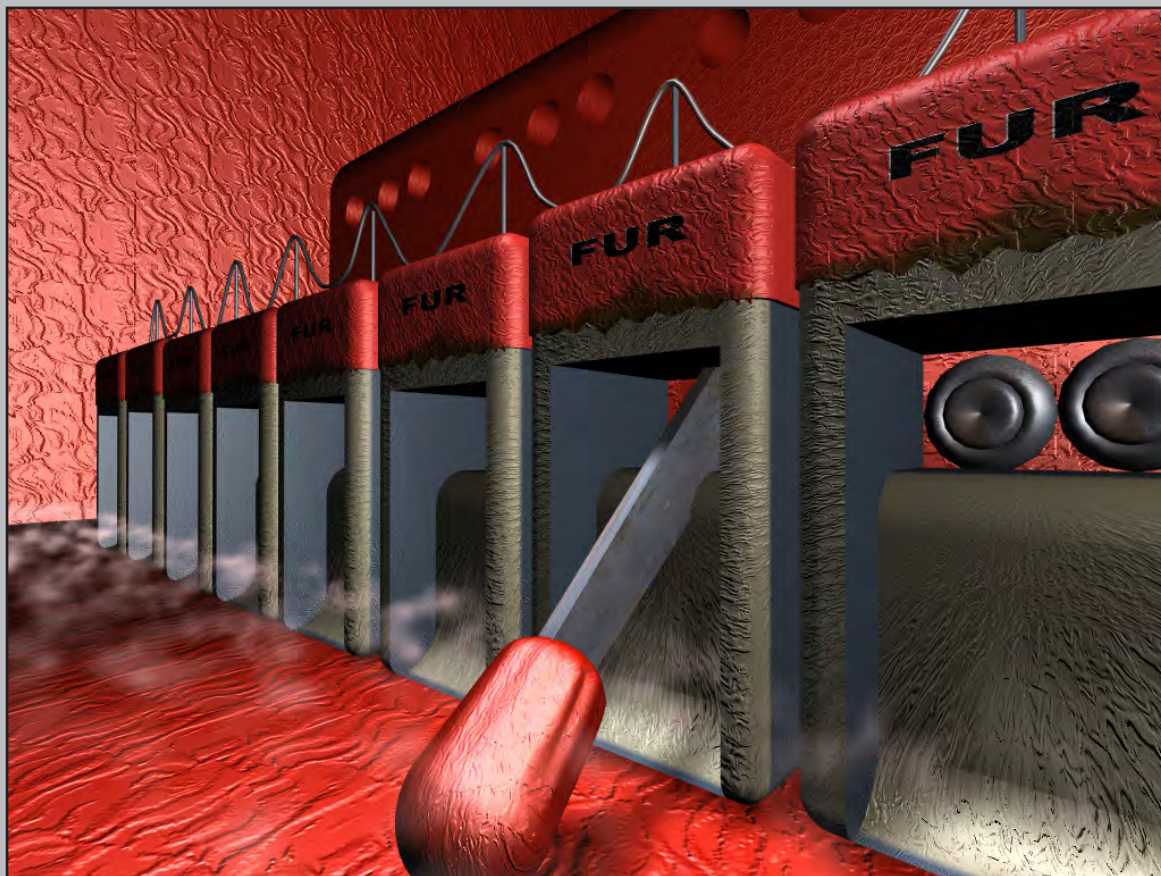
Tunel (Bryce)

Pletené hrady II

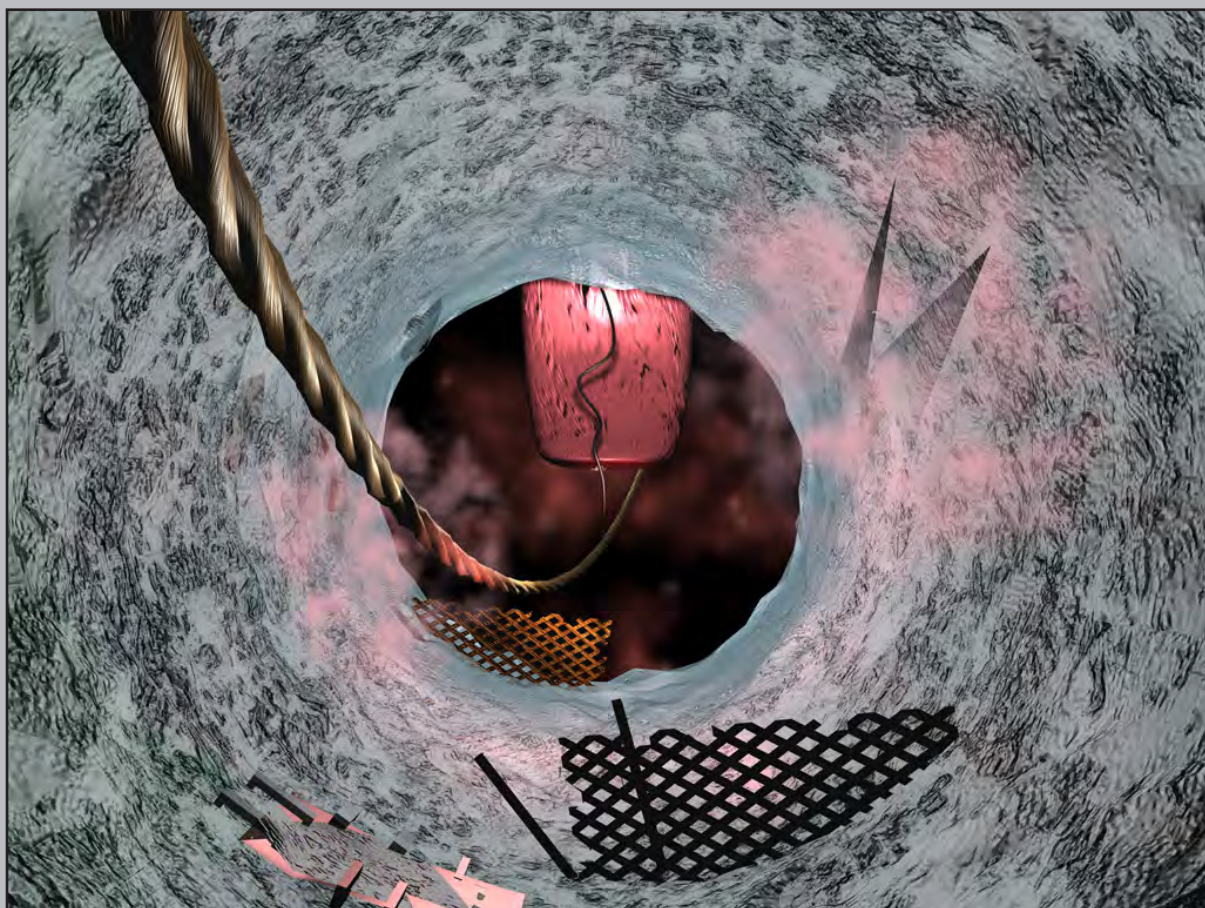
Výboje

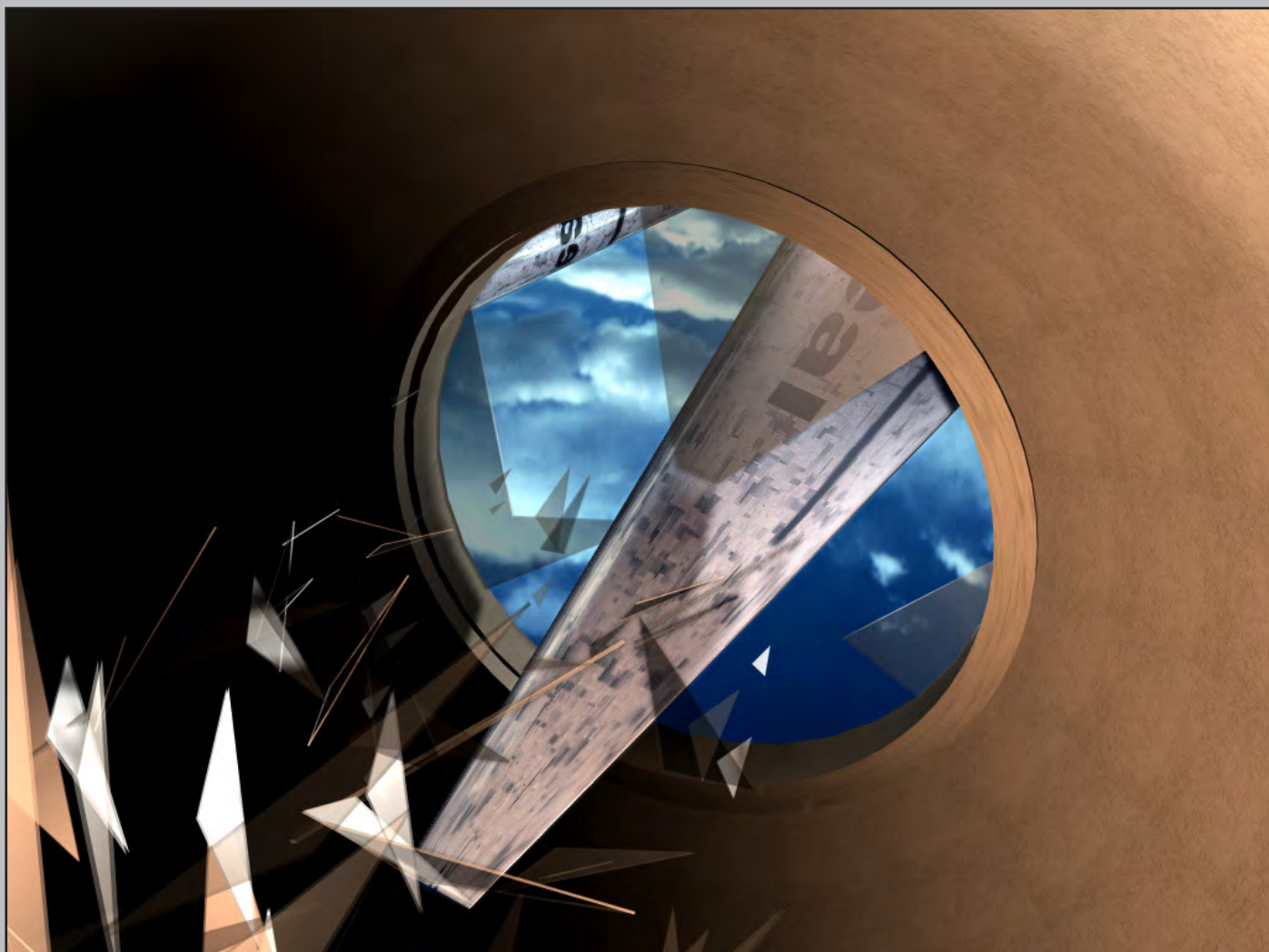
Fur

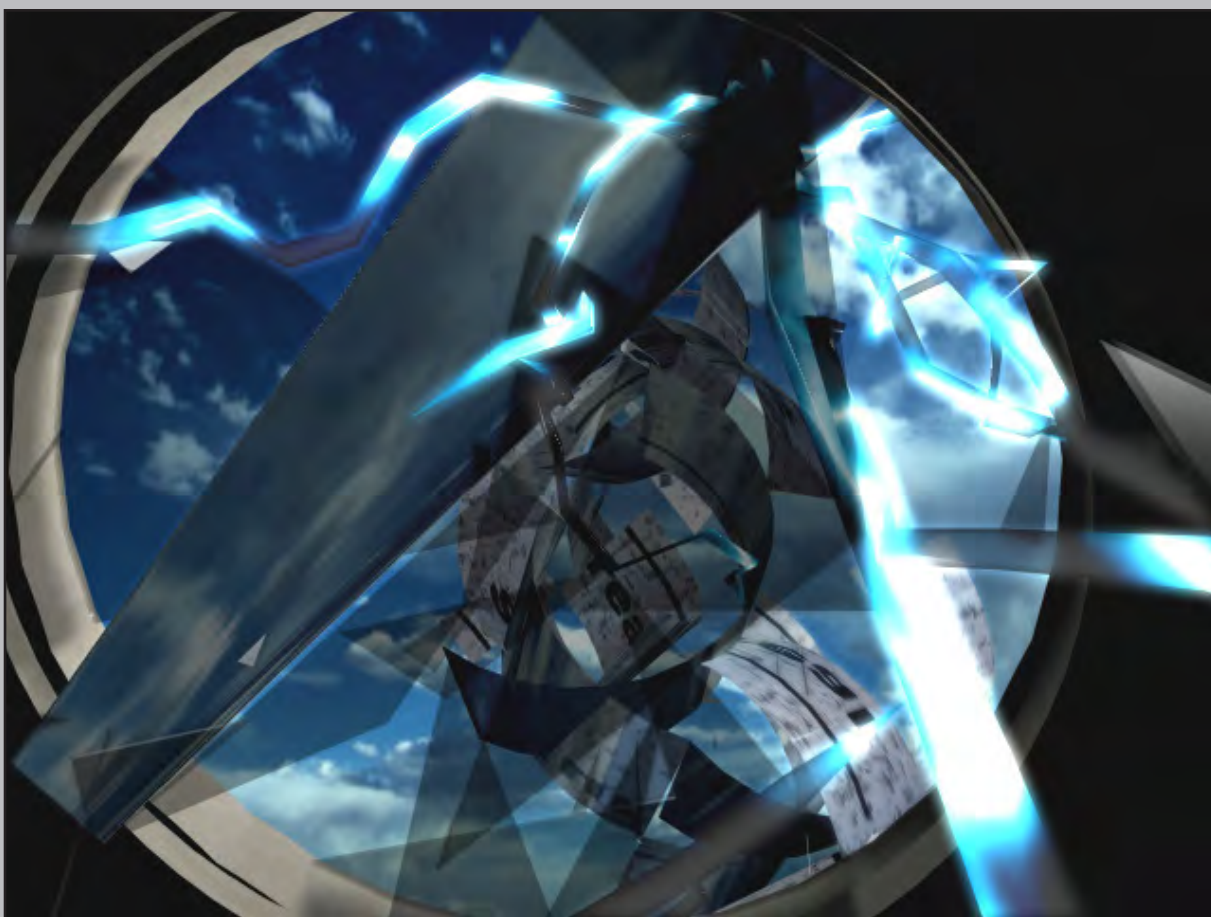
Katalysator

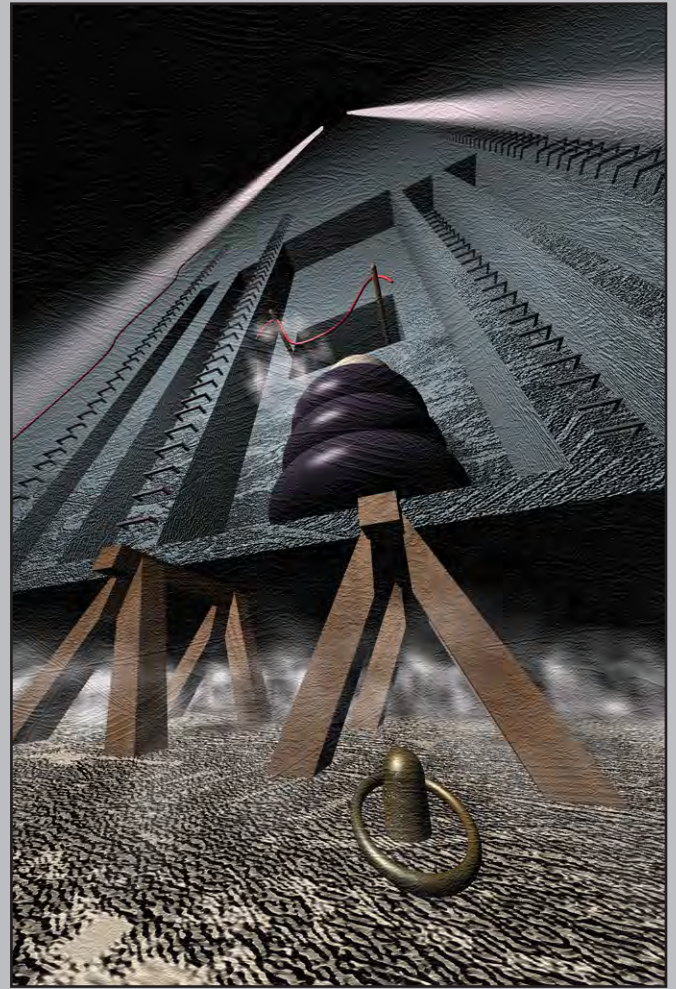
MARe no Trum

Pad letadla I (návrh stropní fresky)

Pad letadla II (návrh stropní fresky)

1998-1999

MARe noStium

Hnízdo 4

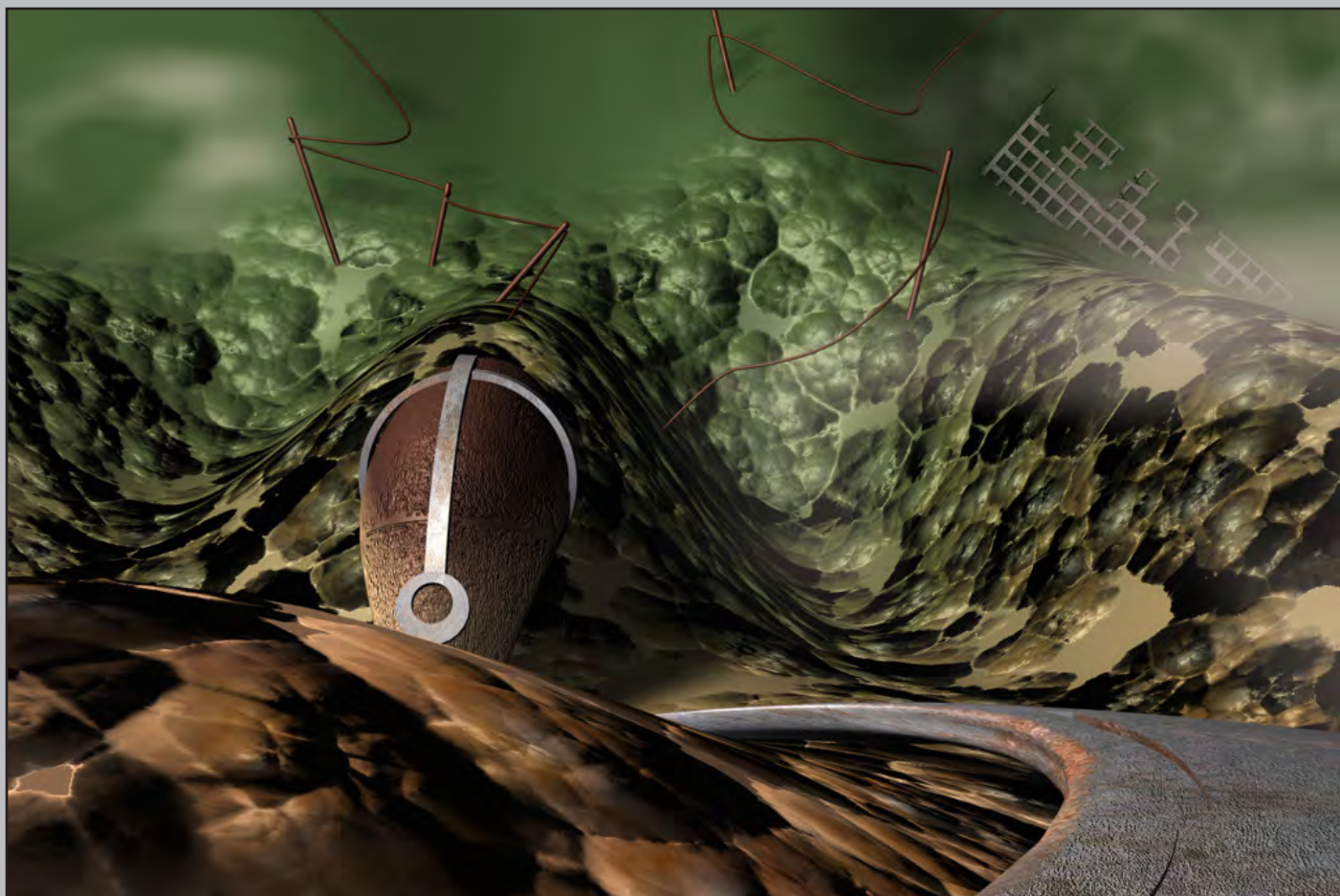
Spánek hvězd

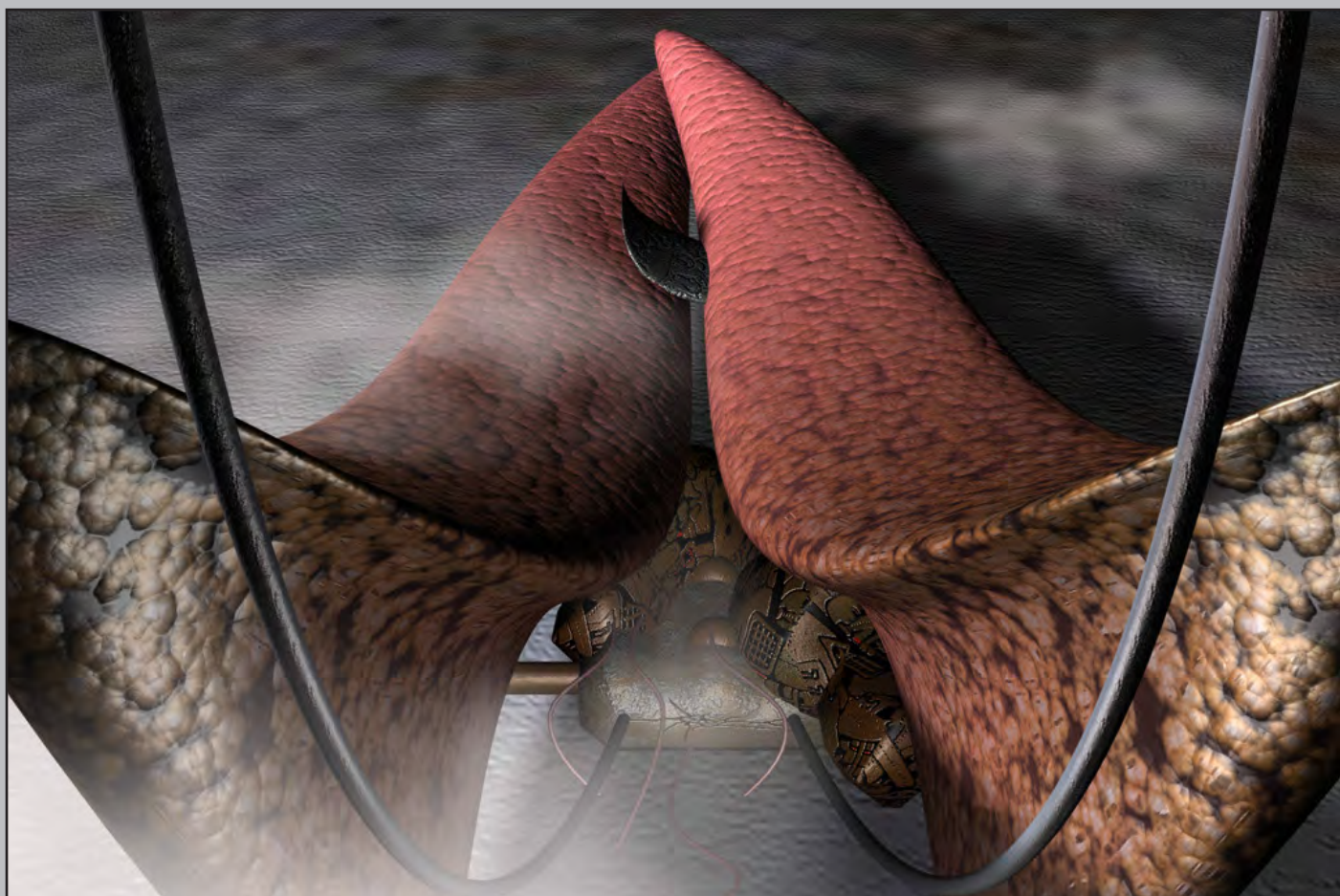
Bafomet 01

Bota

Bařina

Vlhká válka

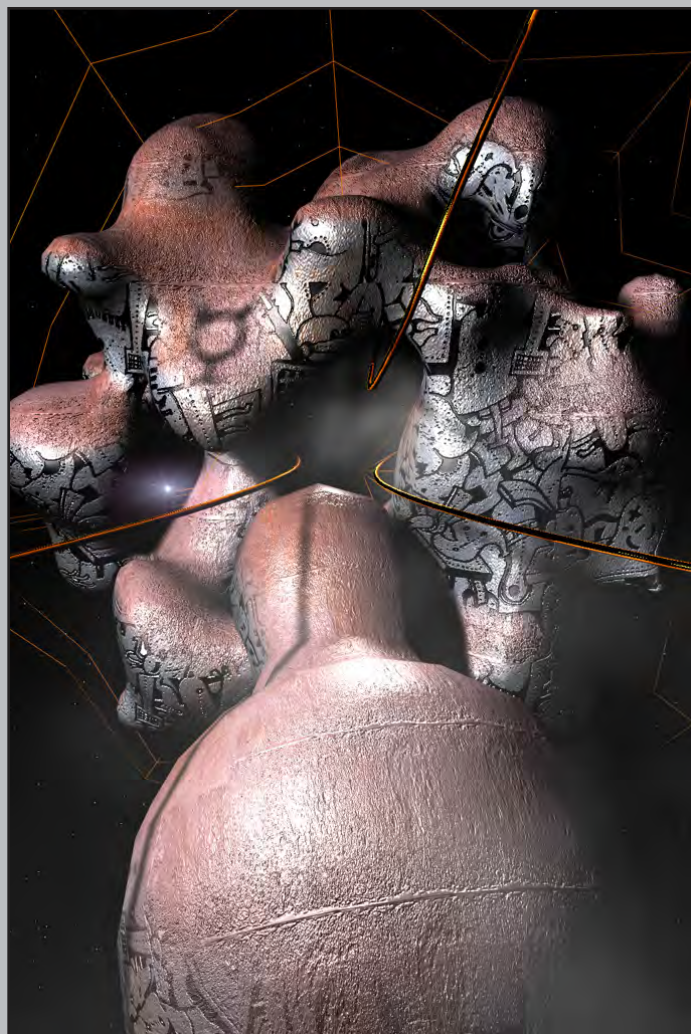
Blob - čtyřnožka

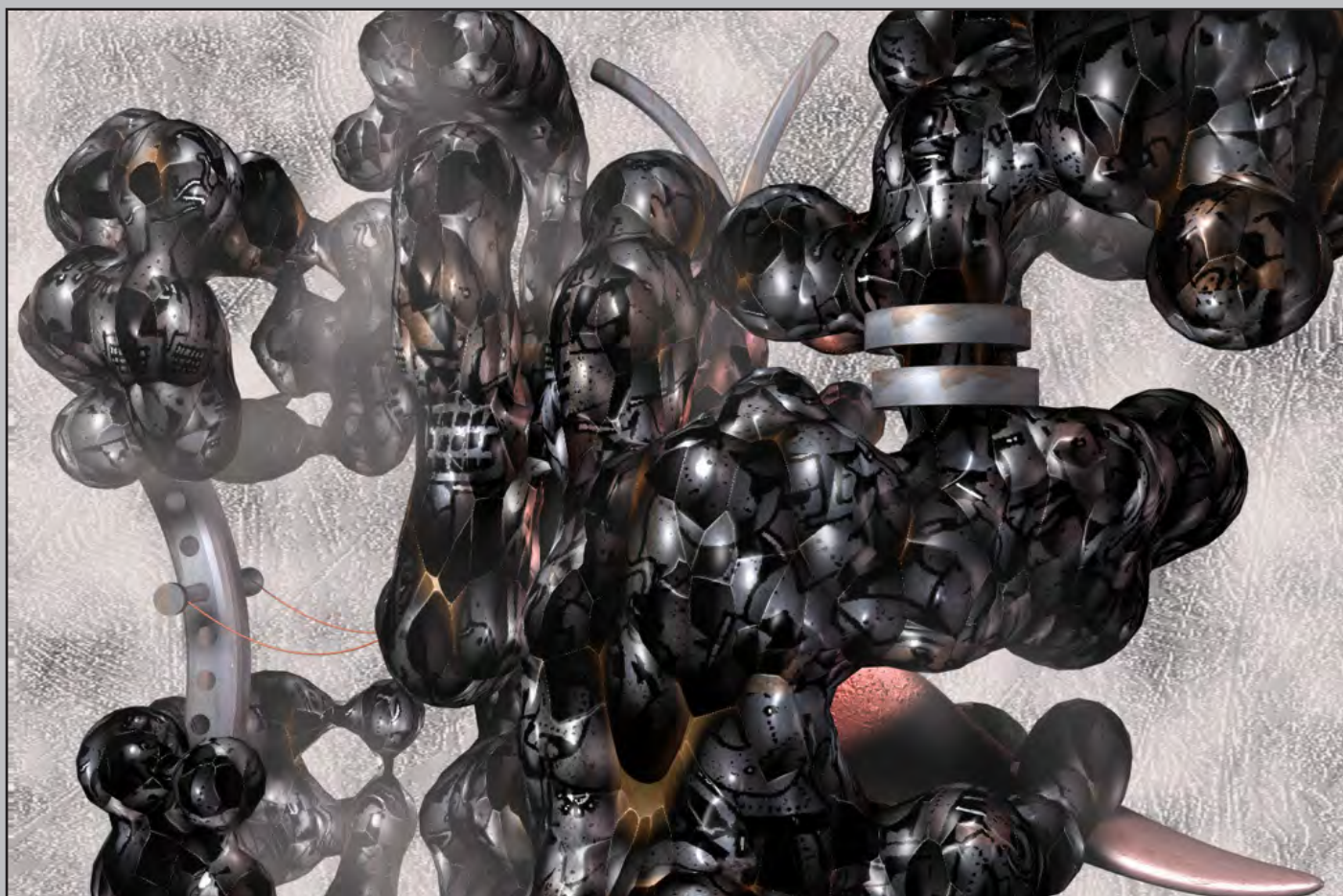
Galileo

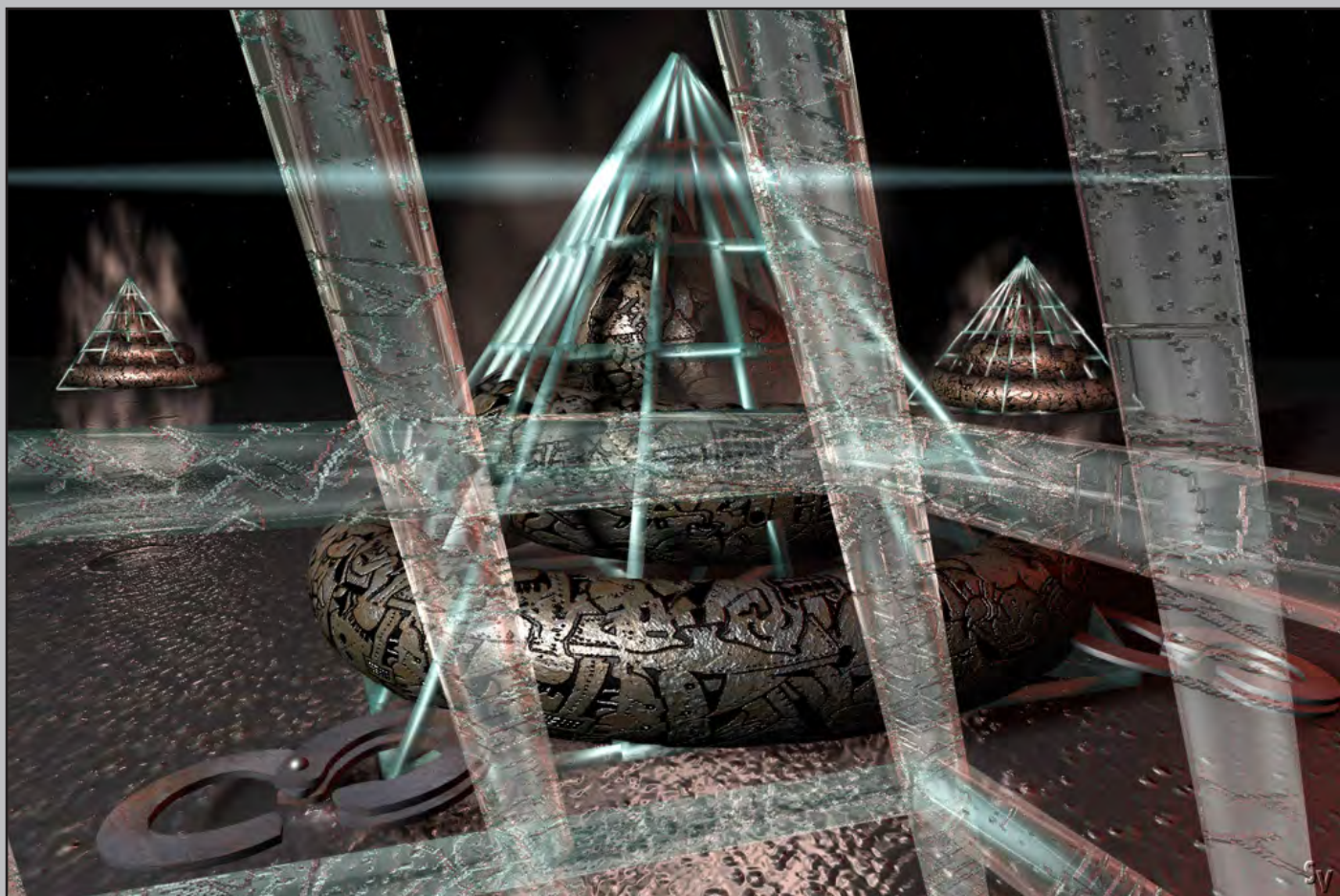

Blob válečník

Pečetidlo

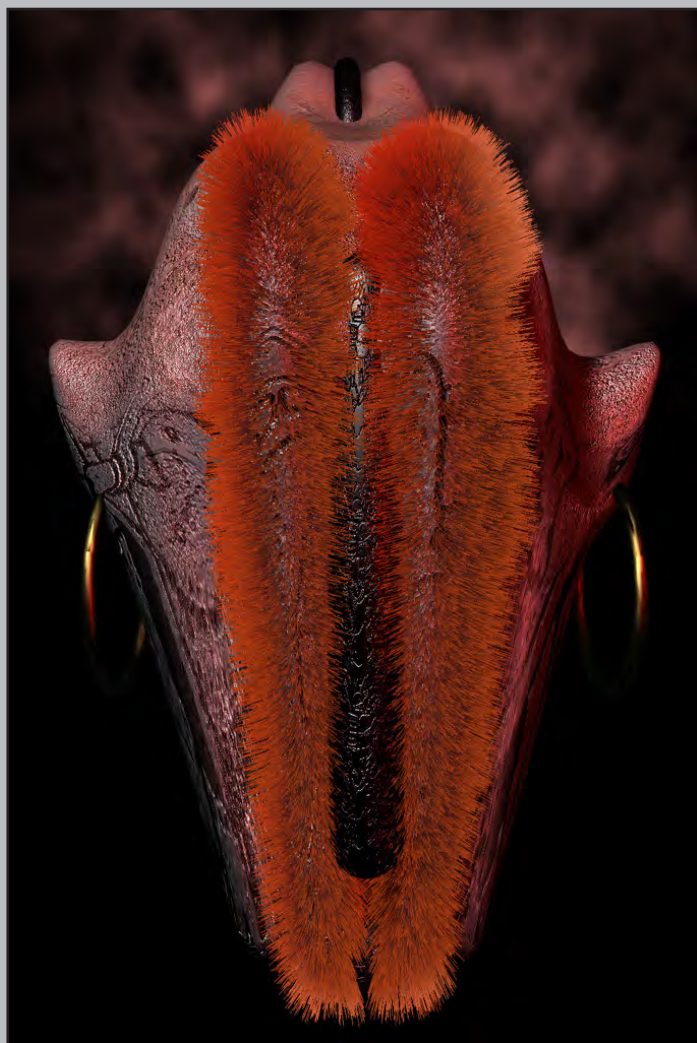
Gargan 01

Lastura

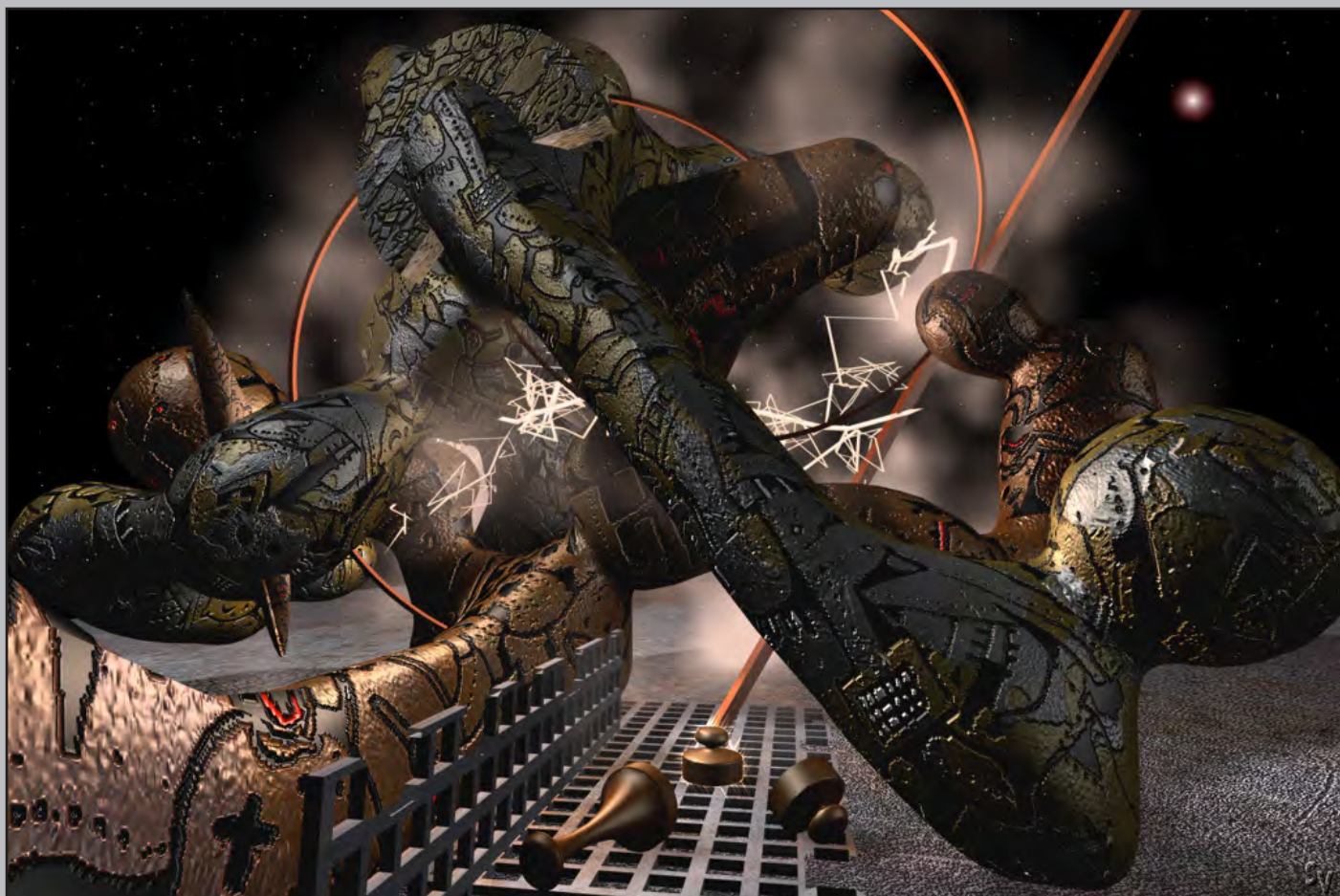
Kometa

Neopeřenec číro

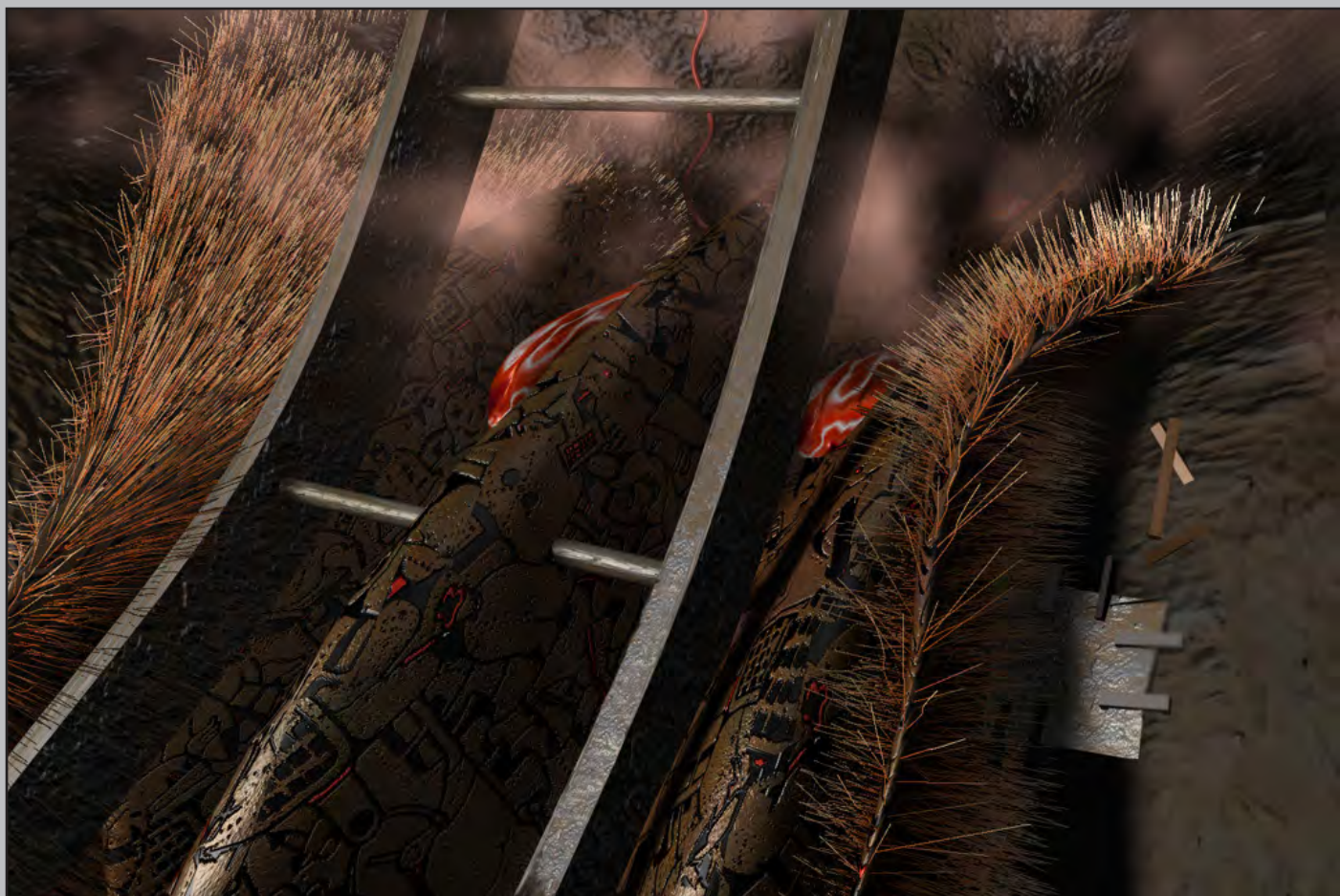
Milénium

Obraz I

Obraz II

Obraz III

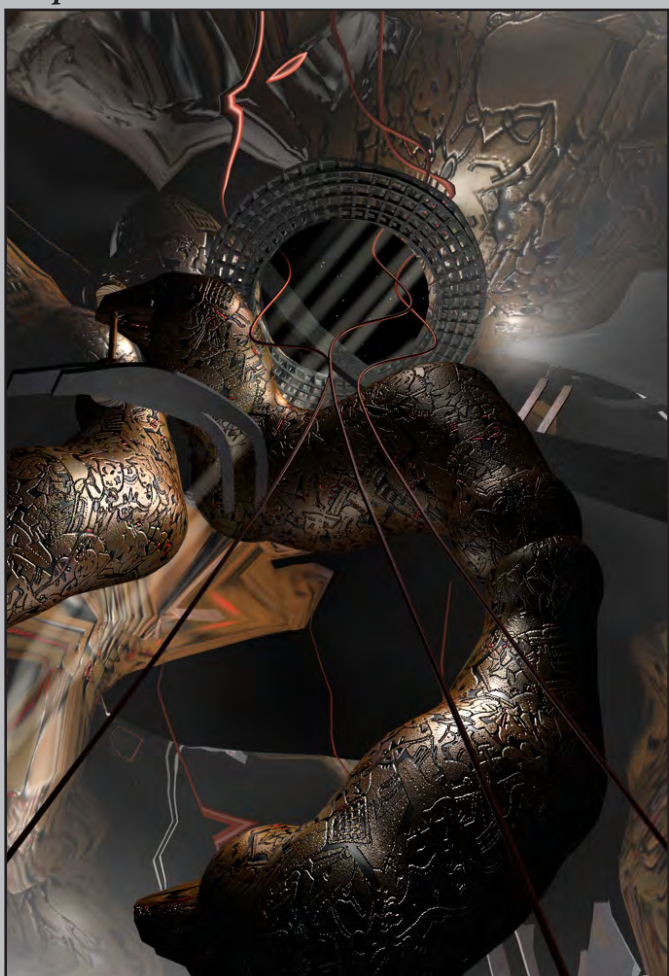
Pneumatiky

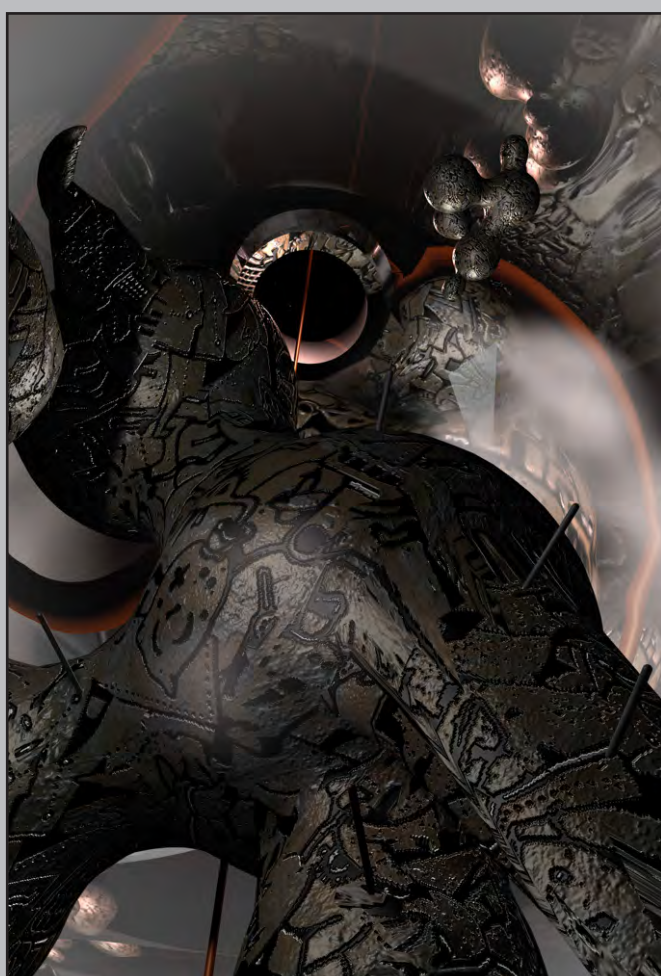
Propast

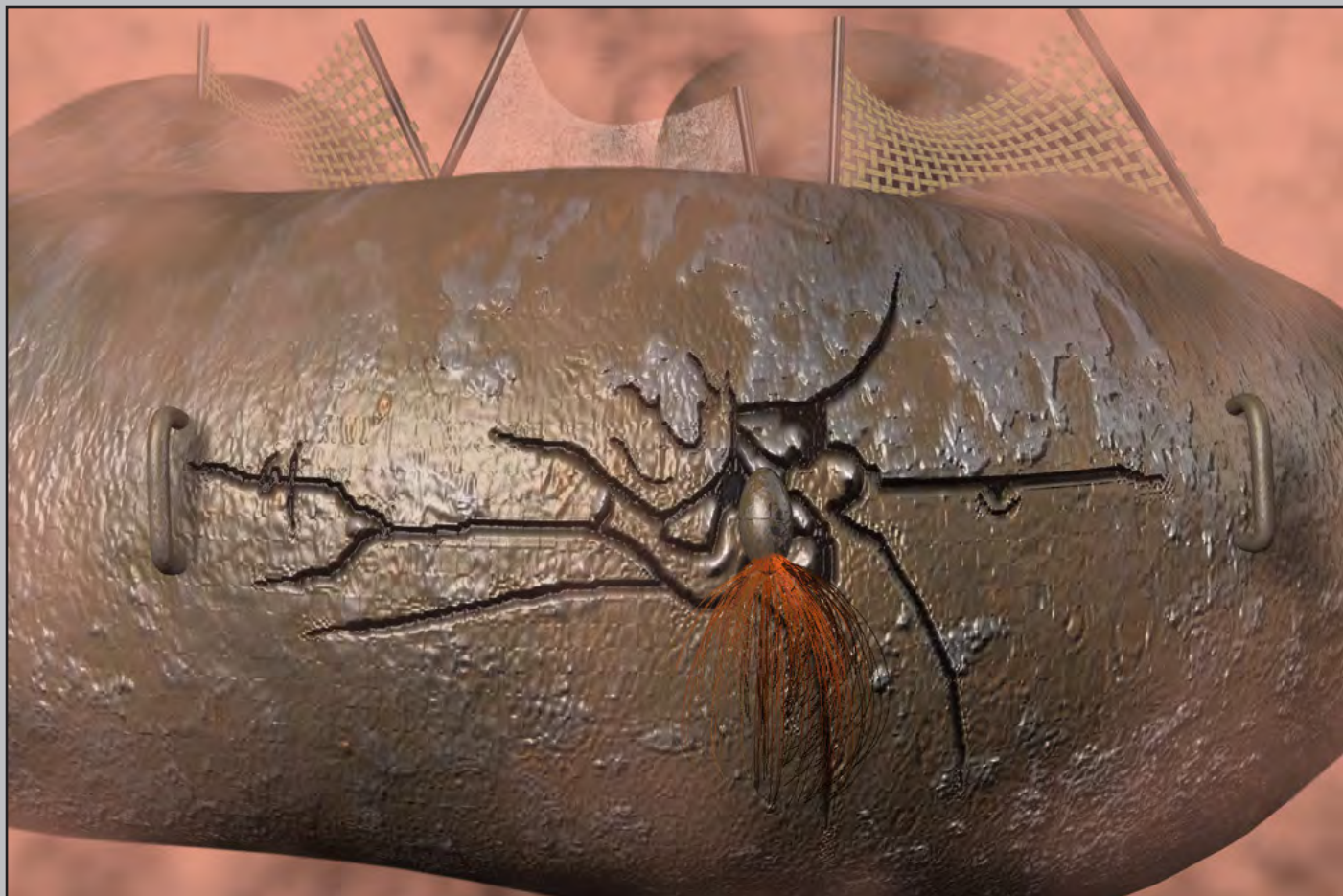
Srstnatec - Hlad lesa

Strop I

Strop II

Vryp 01

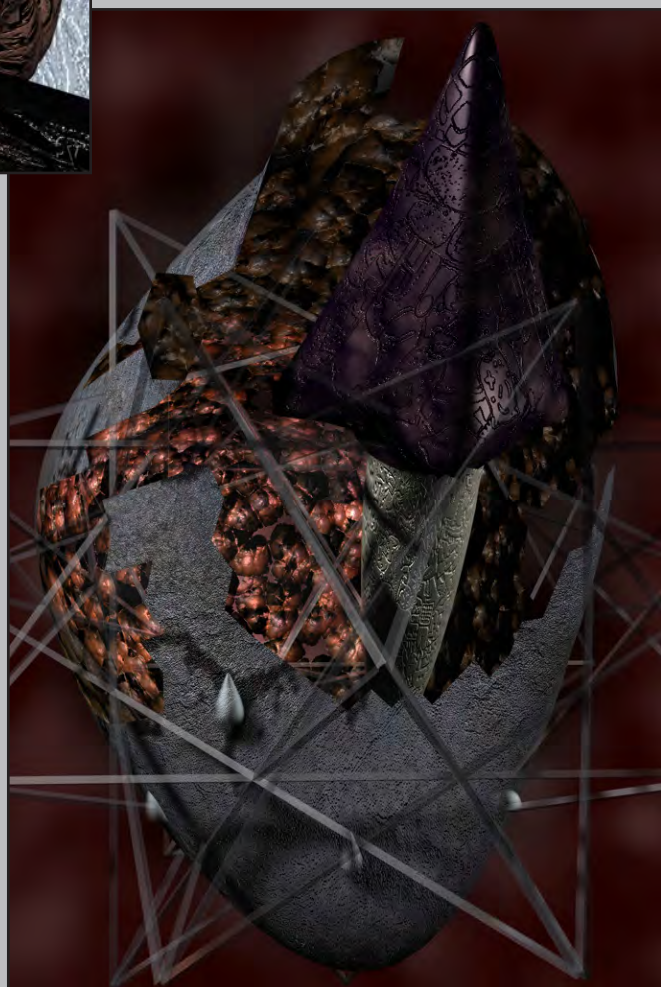
Vryp 02

Rozbřesk

Trouby

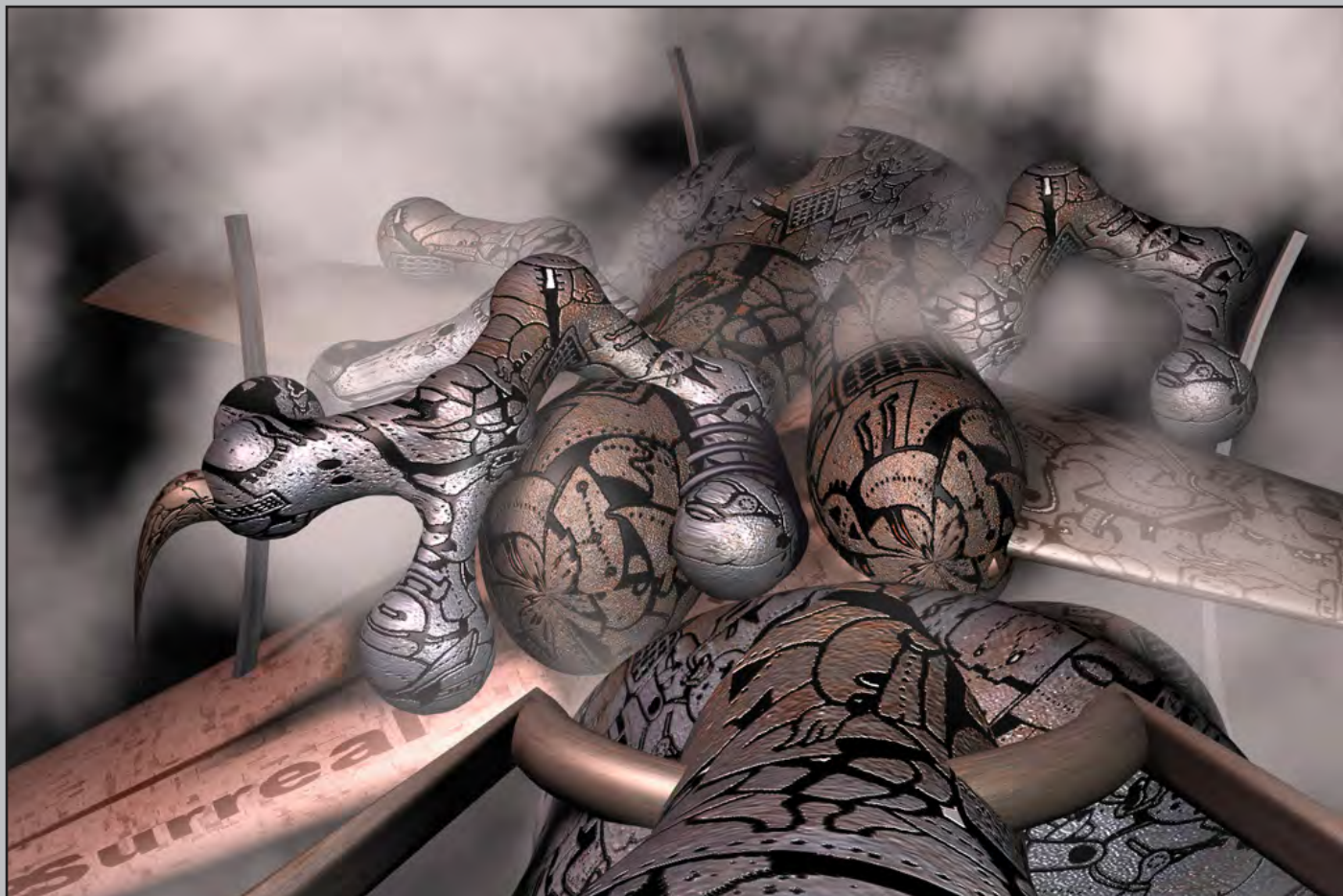
MARE nostrum

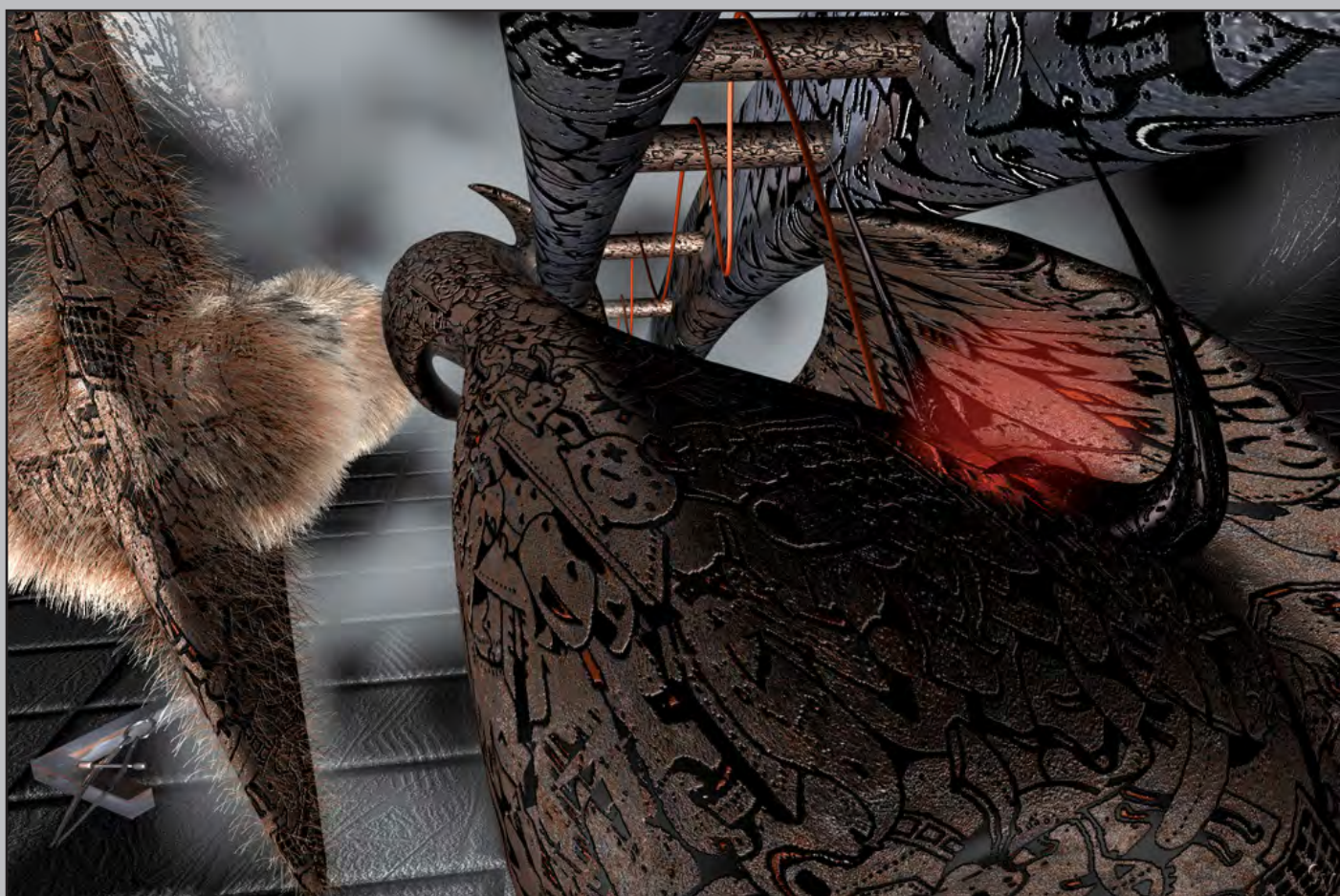
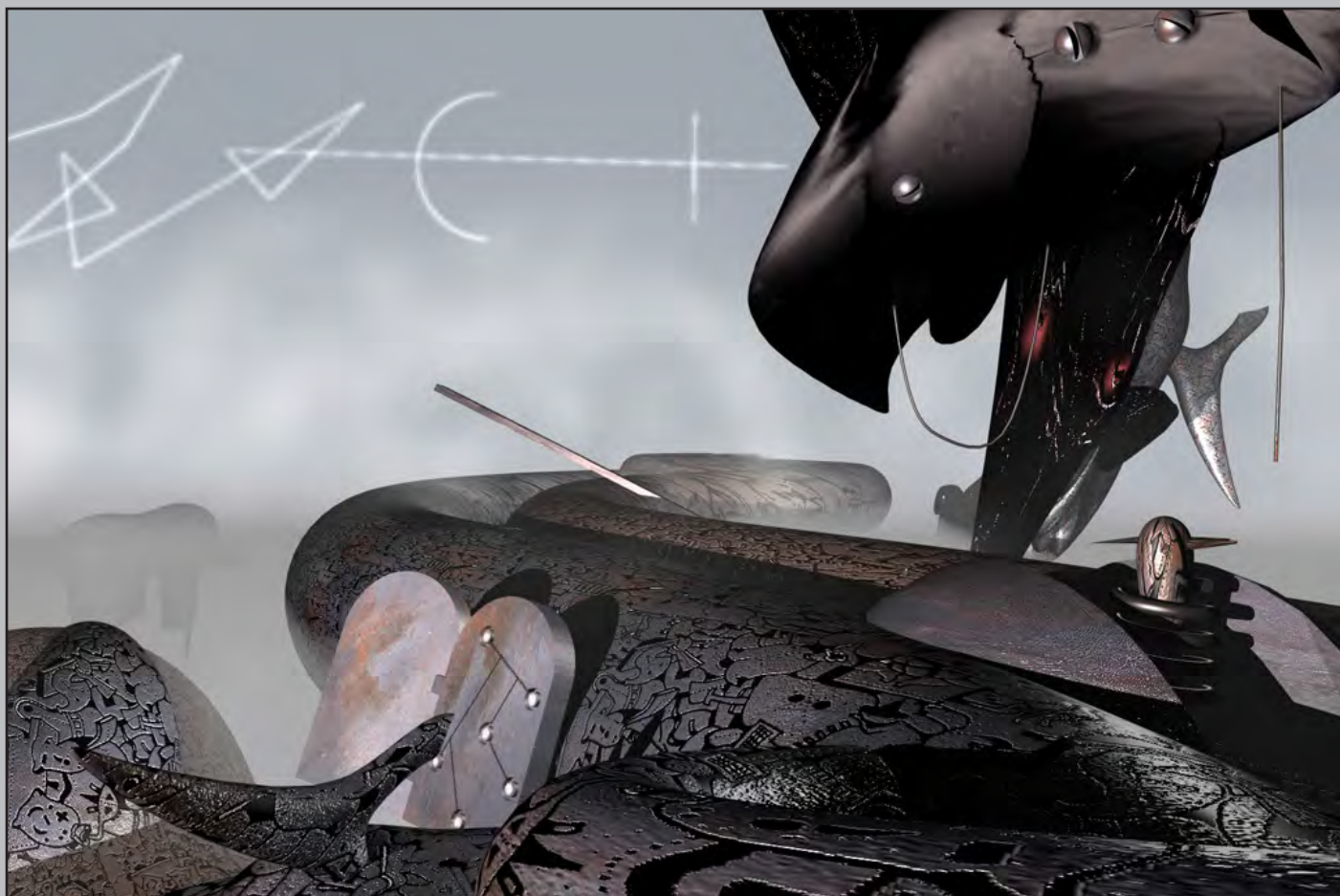
Péráci

MARe nosTium

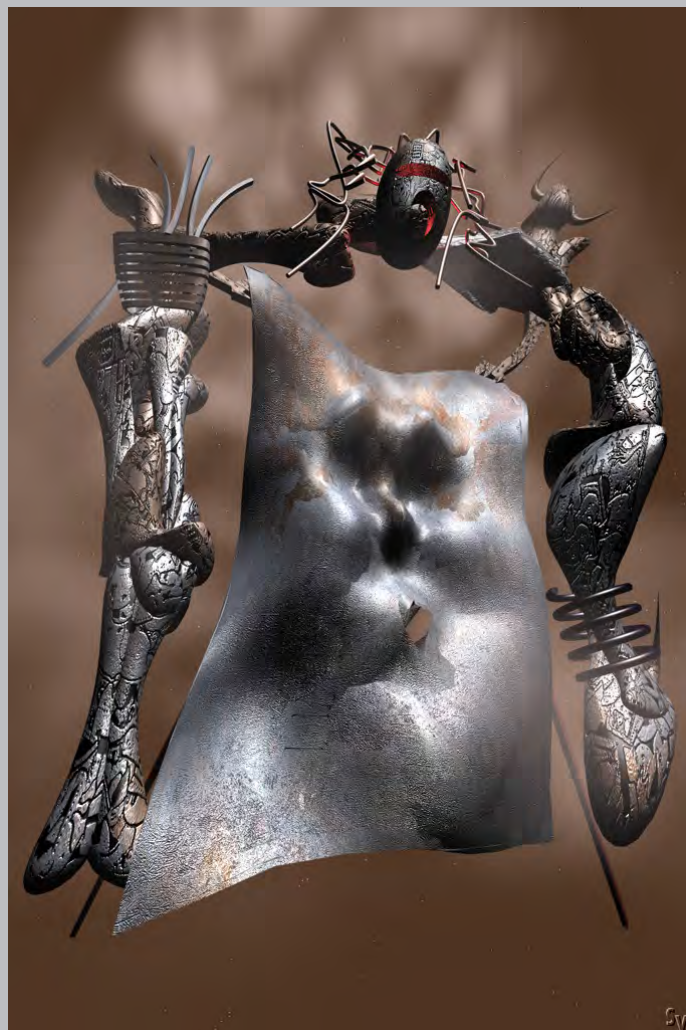

Strážci prahu

Strážce - Kerberos

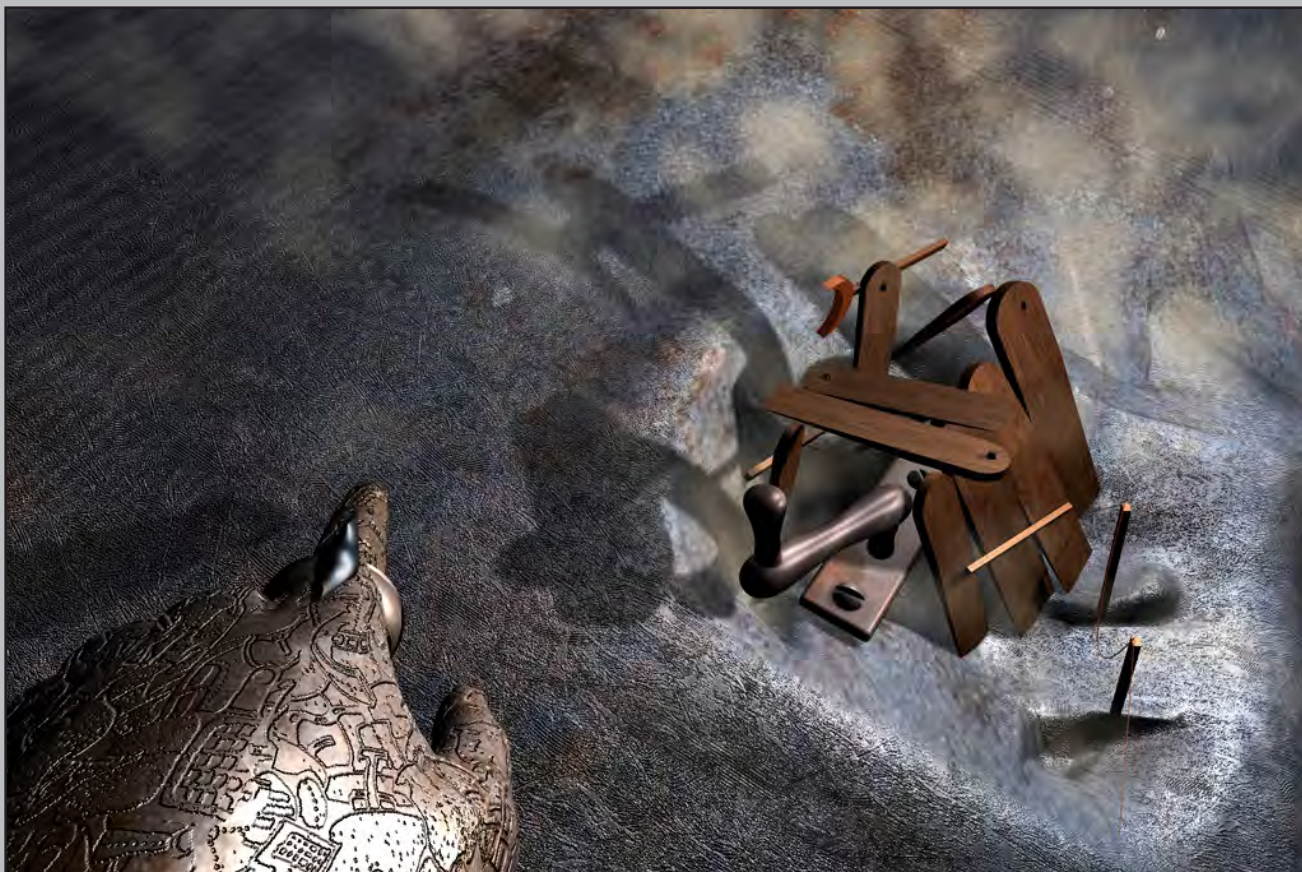
Skrýš I

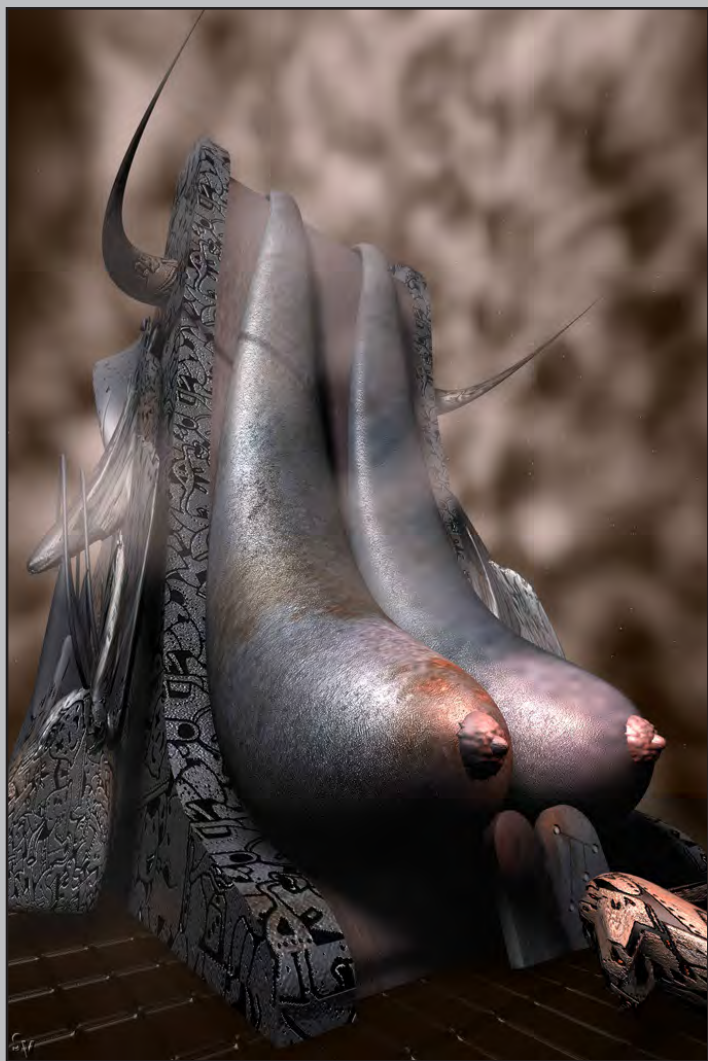
Strážce ďábel I

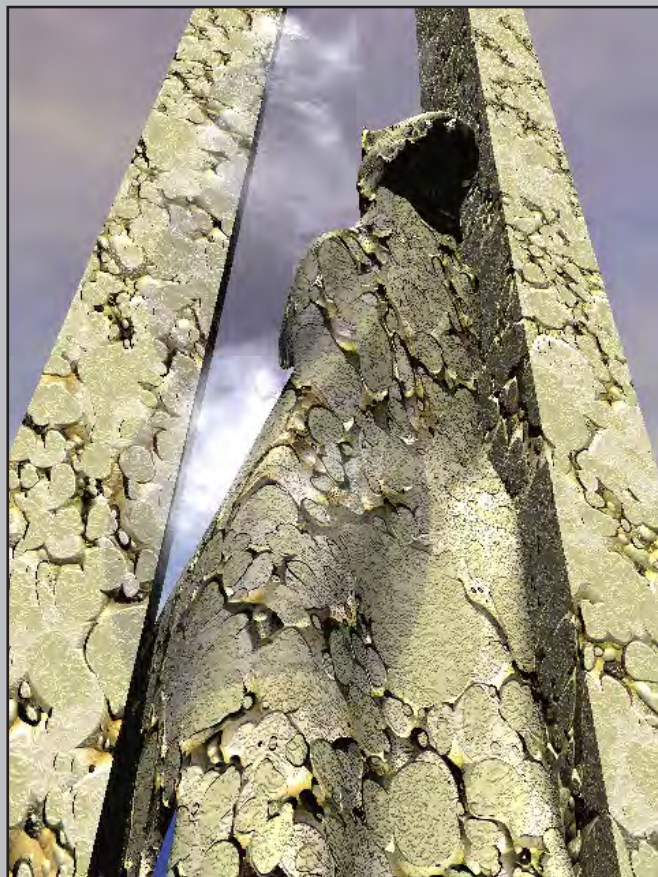
Strážce ďábel II

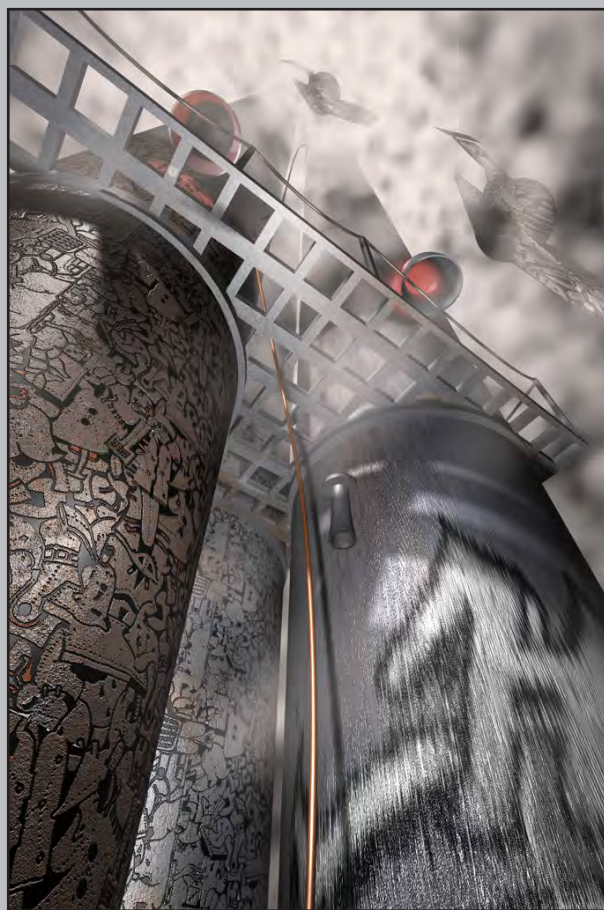
Skrýš II

Velmatka

Jazyk

Trouby II

Tiglat&Pilesar

MARe nos Trum

Noviny

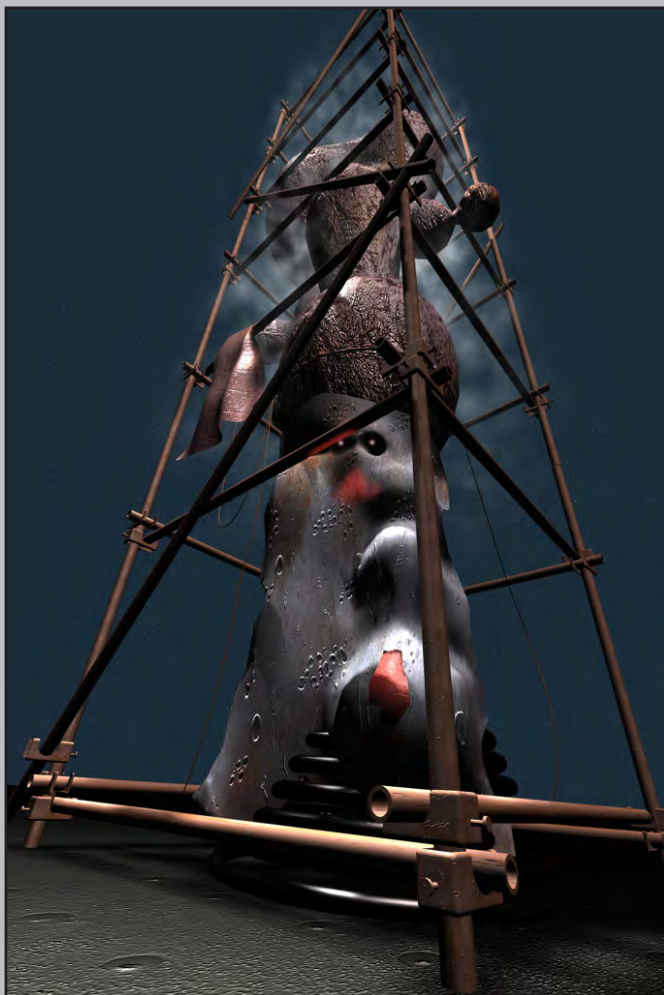
Tiglat I

Tiglat II

Tiglat III

Pilesar
33

Mimo cykly

MARe noStium

Tužky I

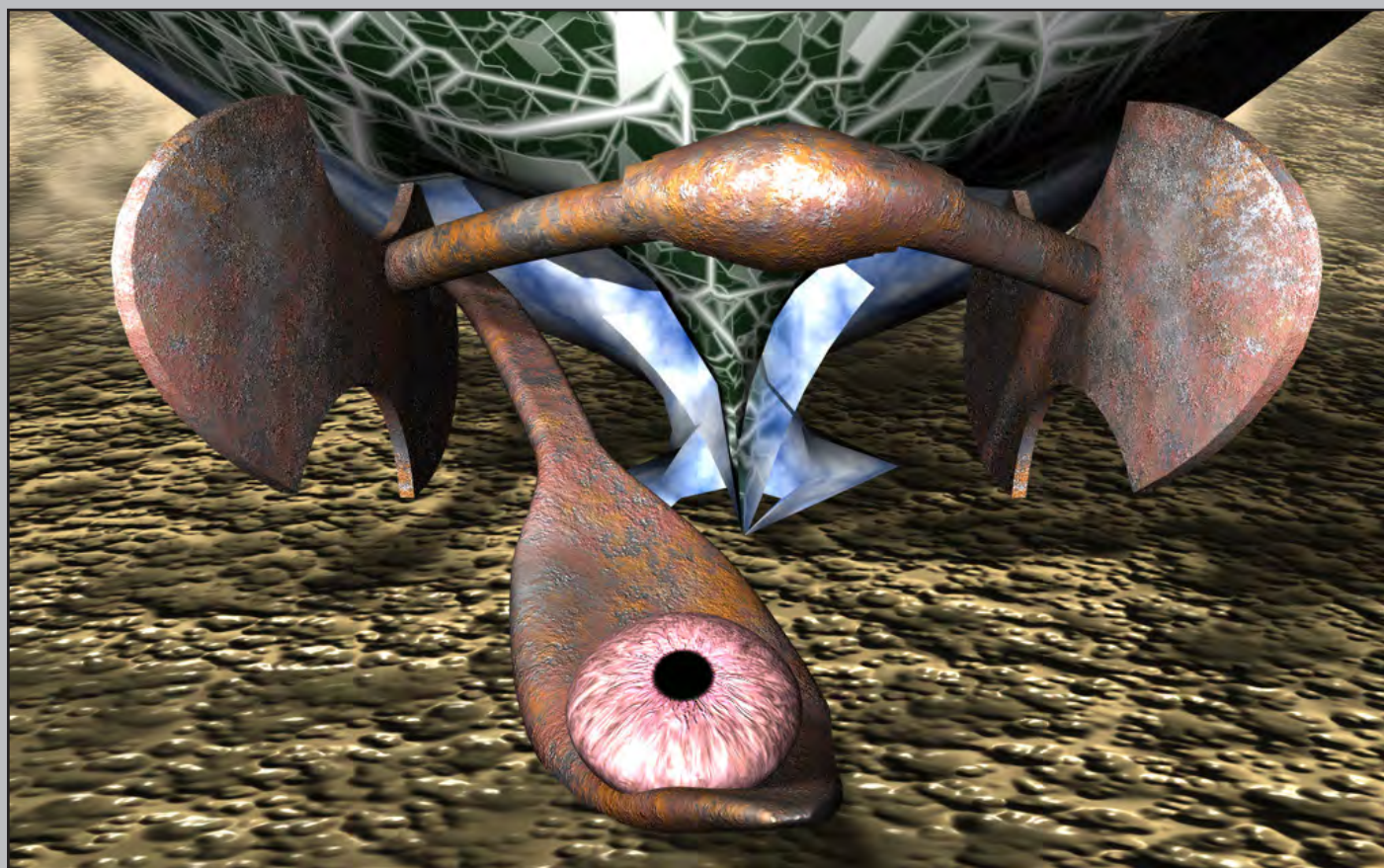
Mrchožrout

Tužky II
34

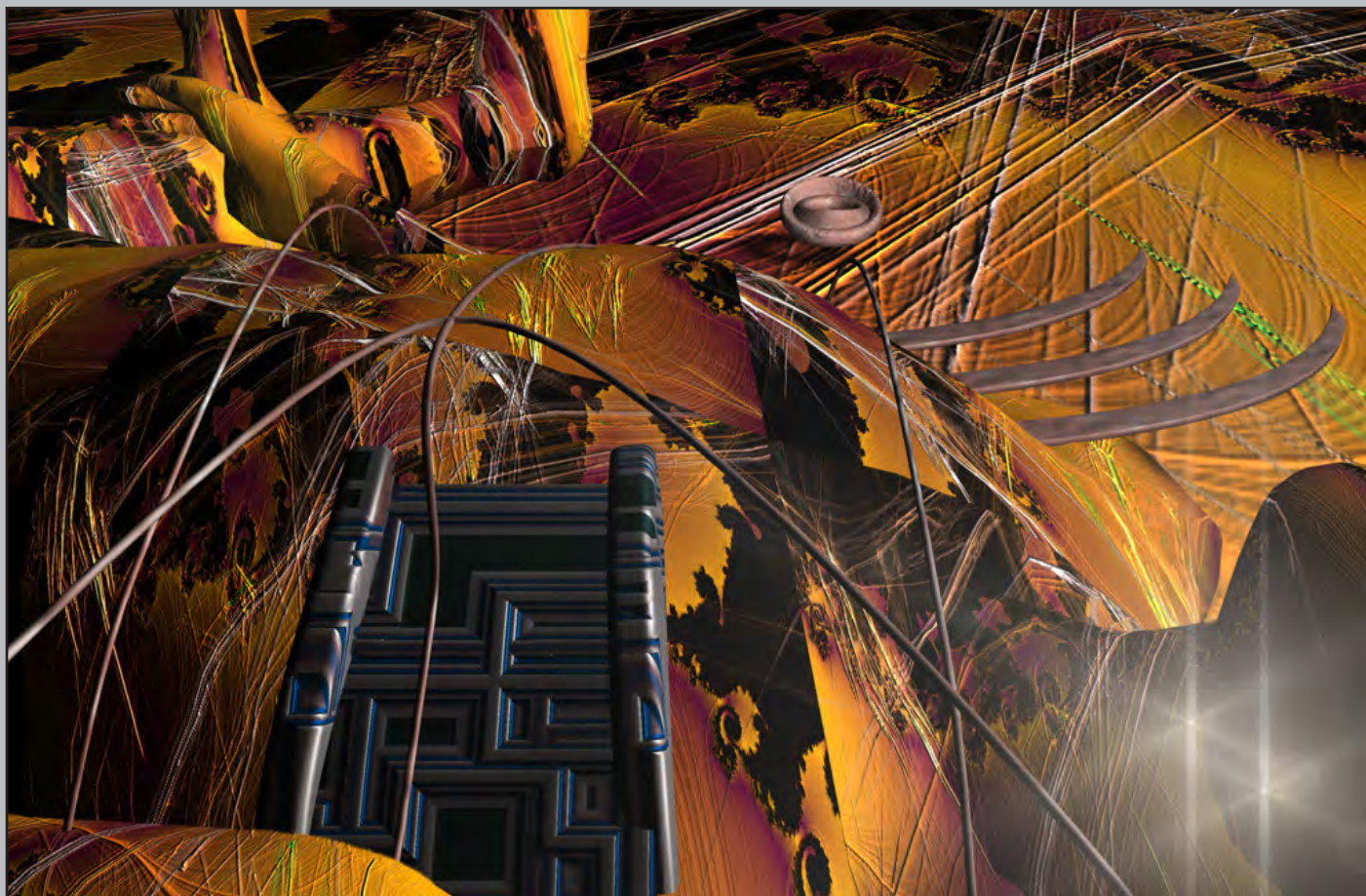
Bažina II

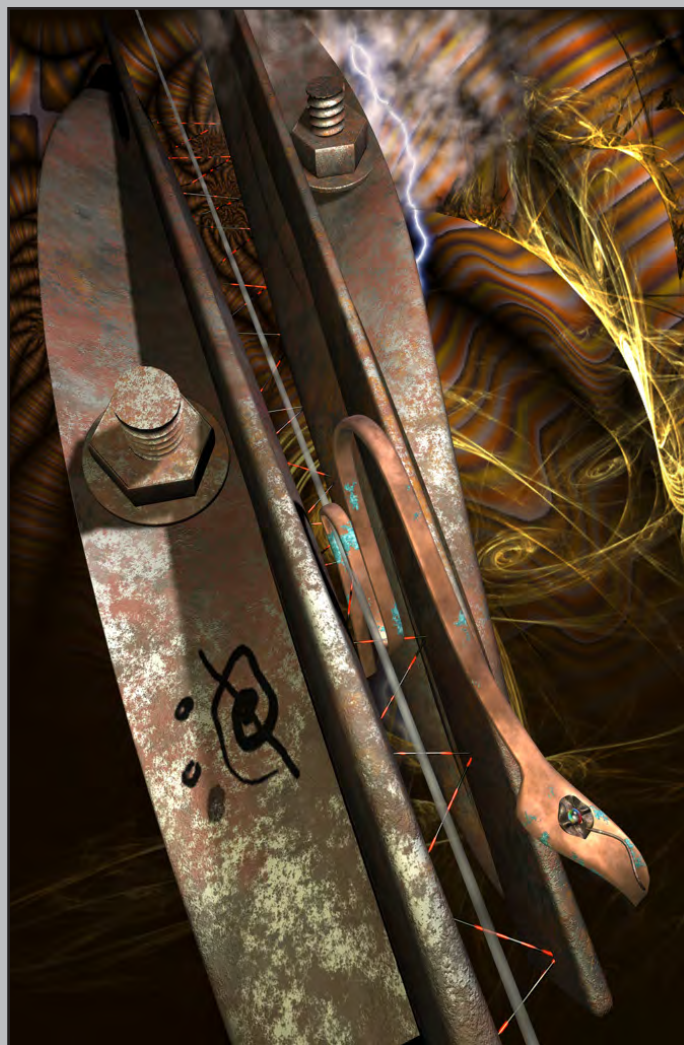
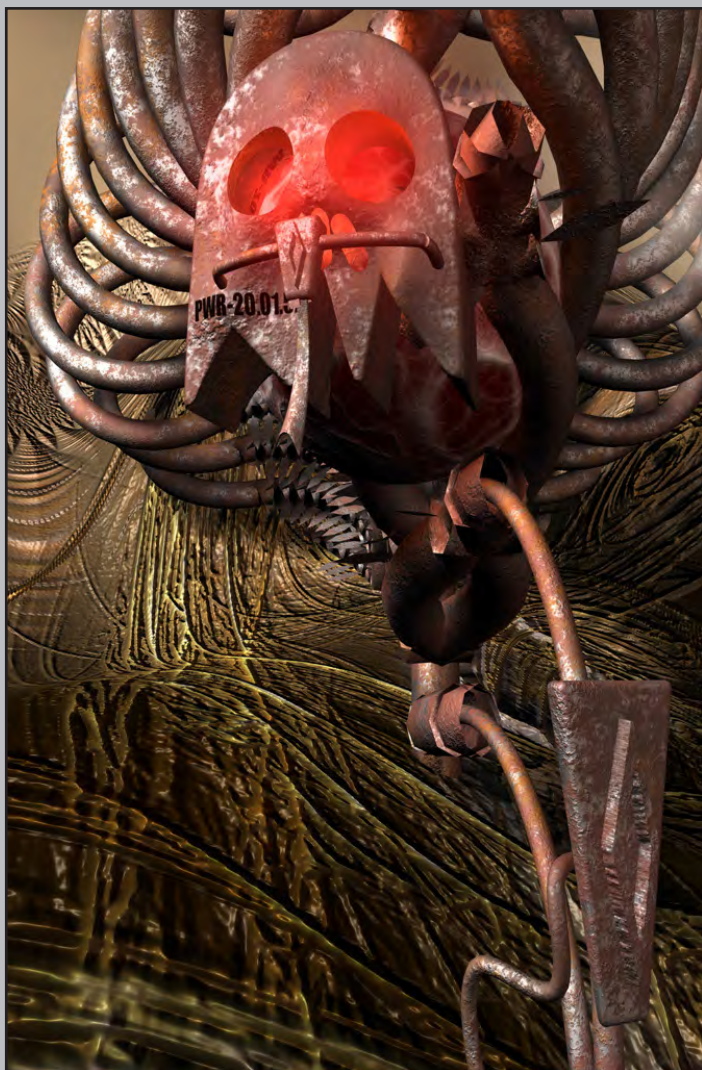

Pobřeží

Údolí fraků

MARe noStium

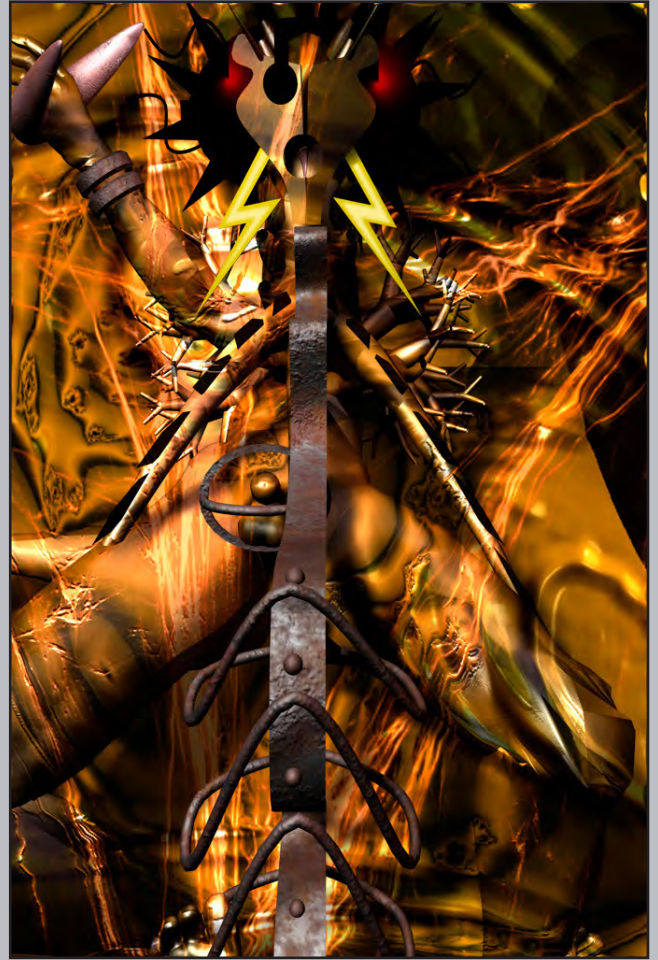

Fraxy

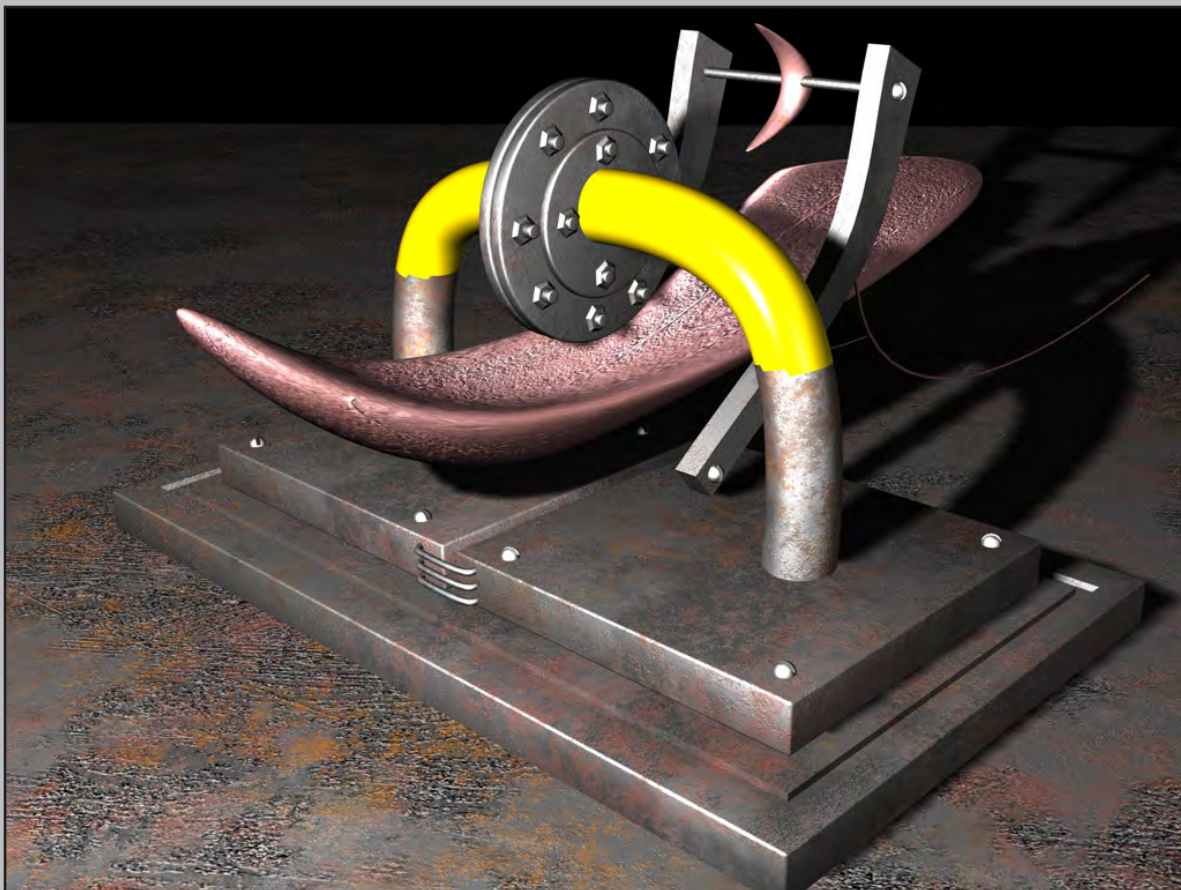
MARe noStium

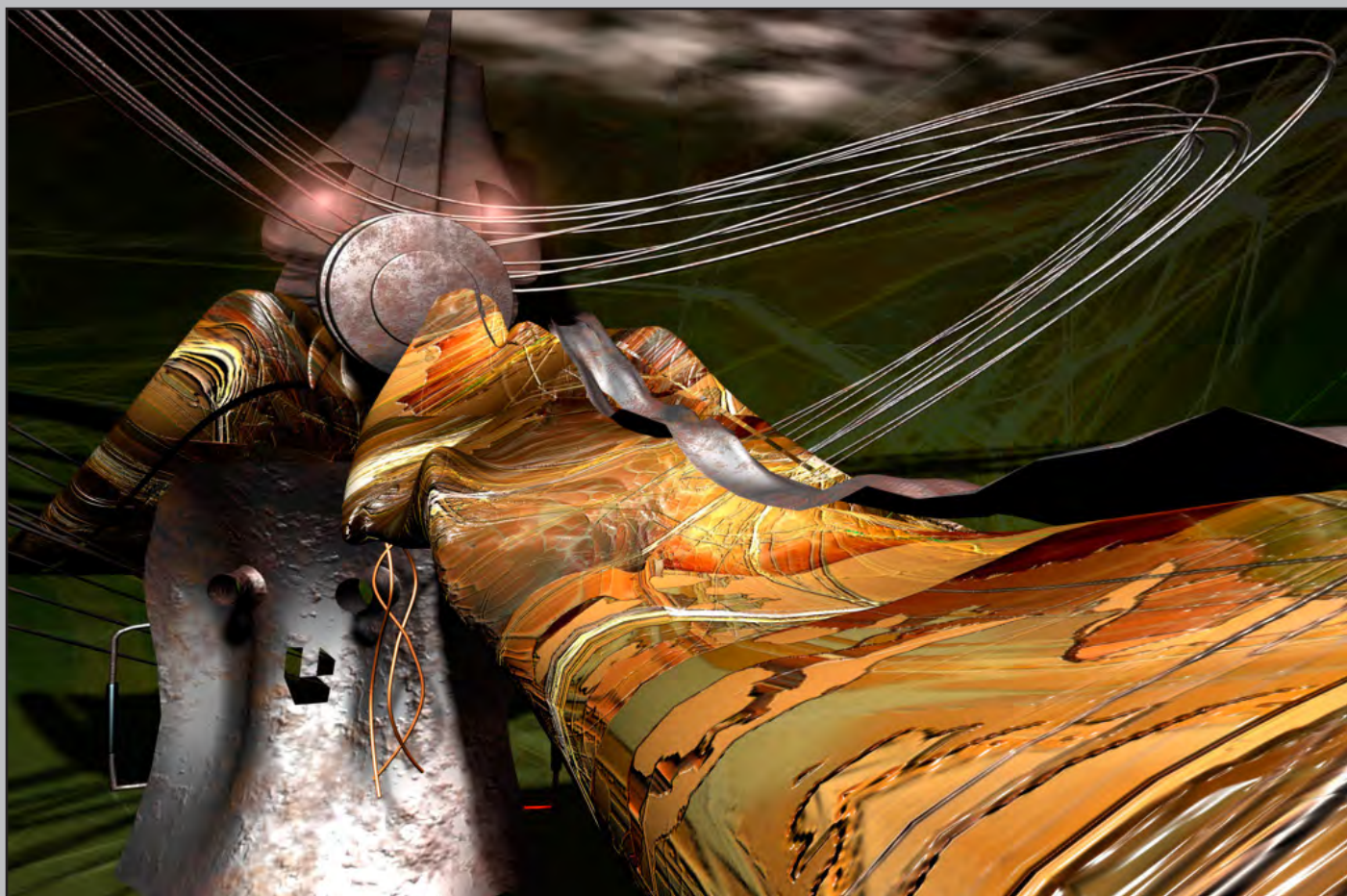
Fraxdivoch I

Fraxdivoch II

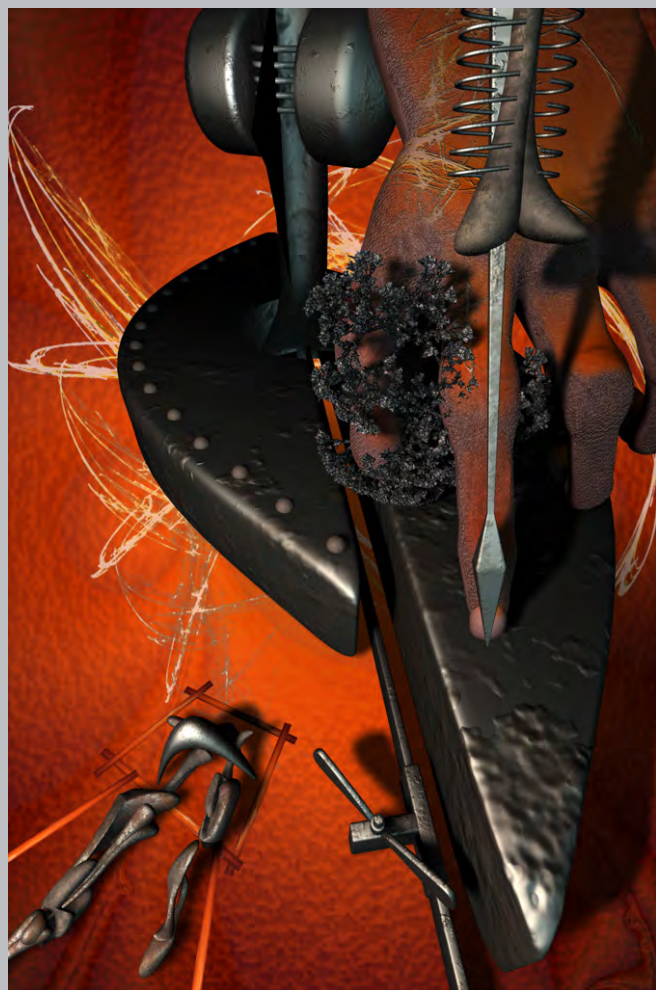
Jazyk II Mučítko

Rovnou z tepla postele

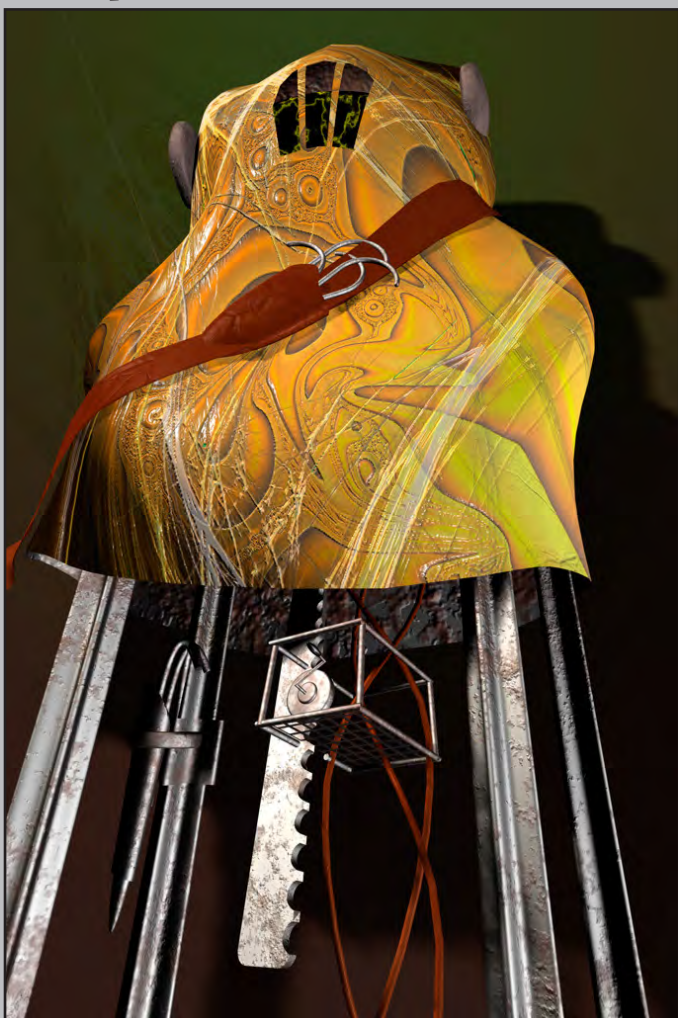
Jazyk III Fraxnew

Mimoběžka

Fraxdrap

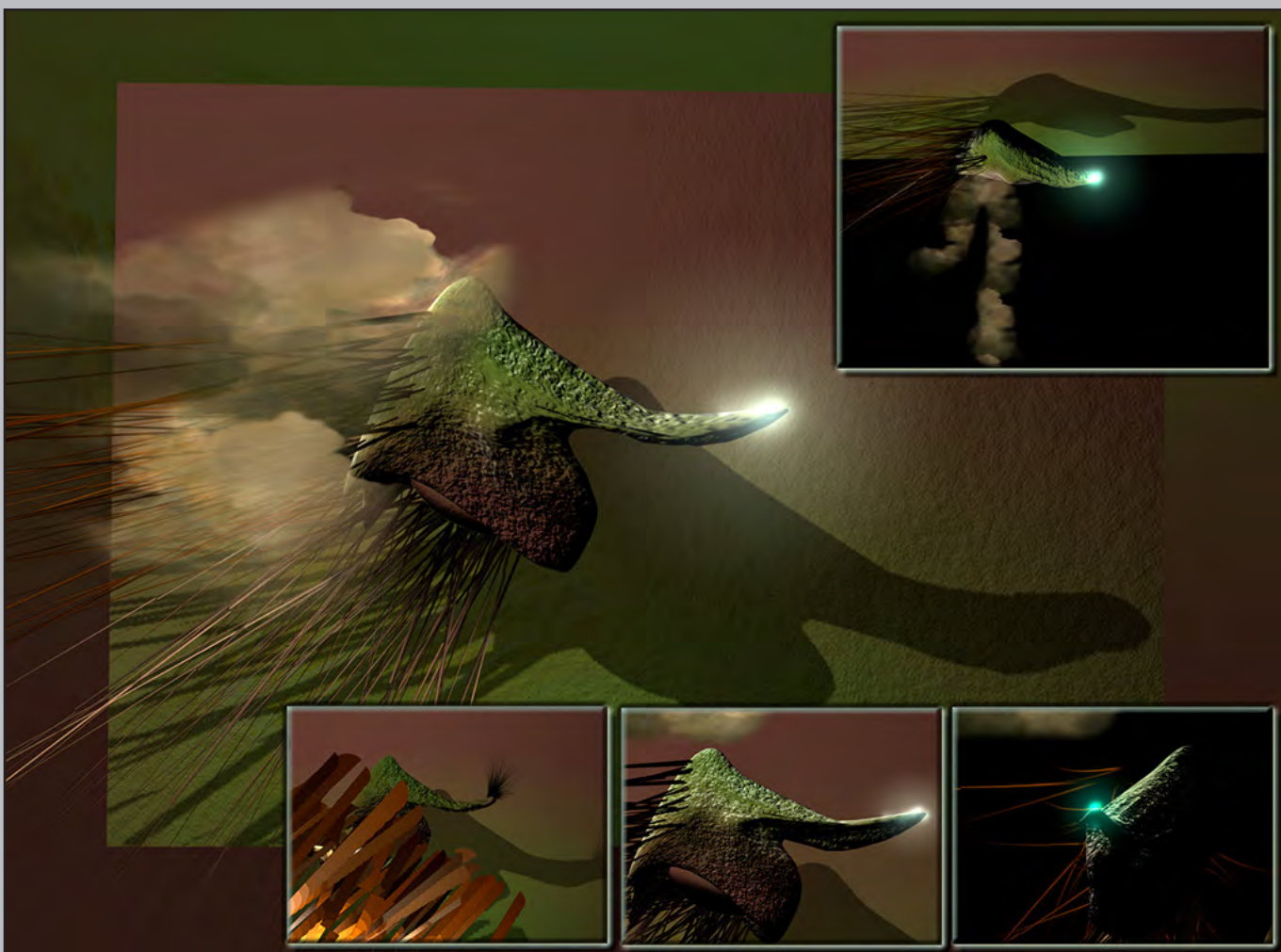
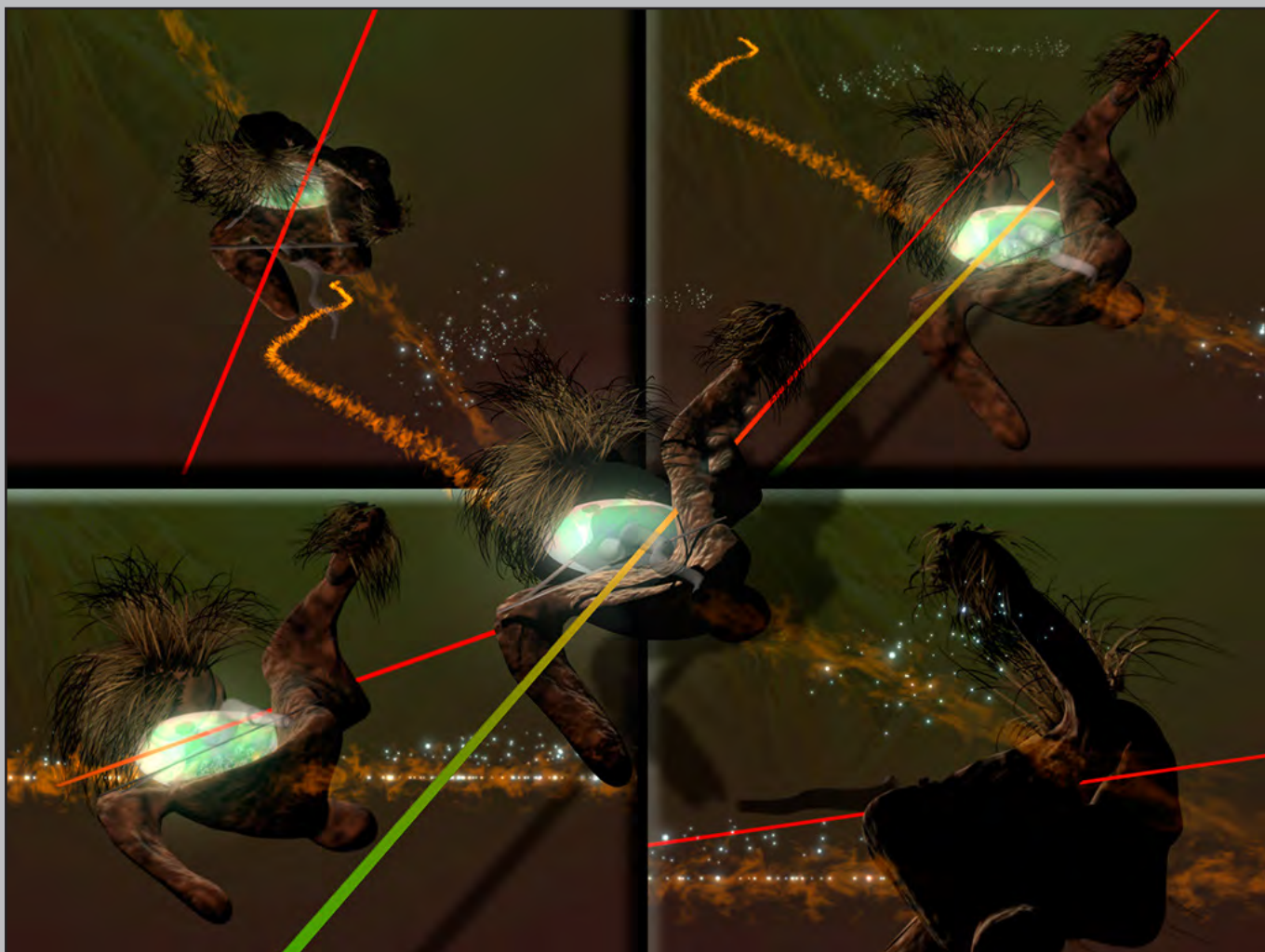
Plazec II

Fraxventil

Frakviry

Nadivoko

Mangrove II

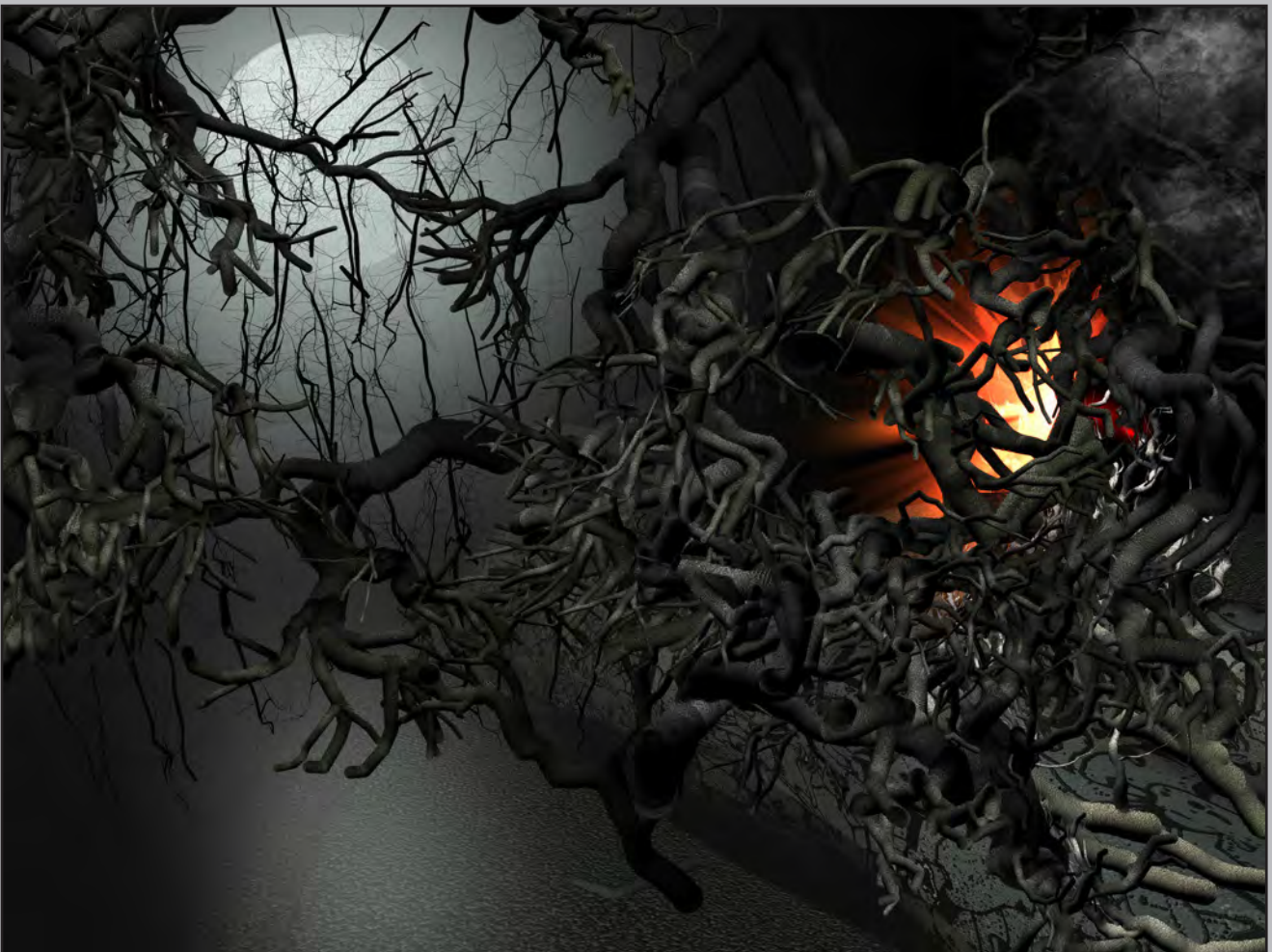
Mangrove III

MARE nostrum

Mangrove IV

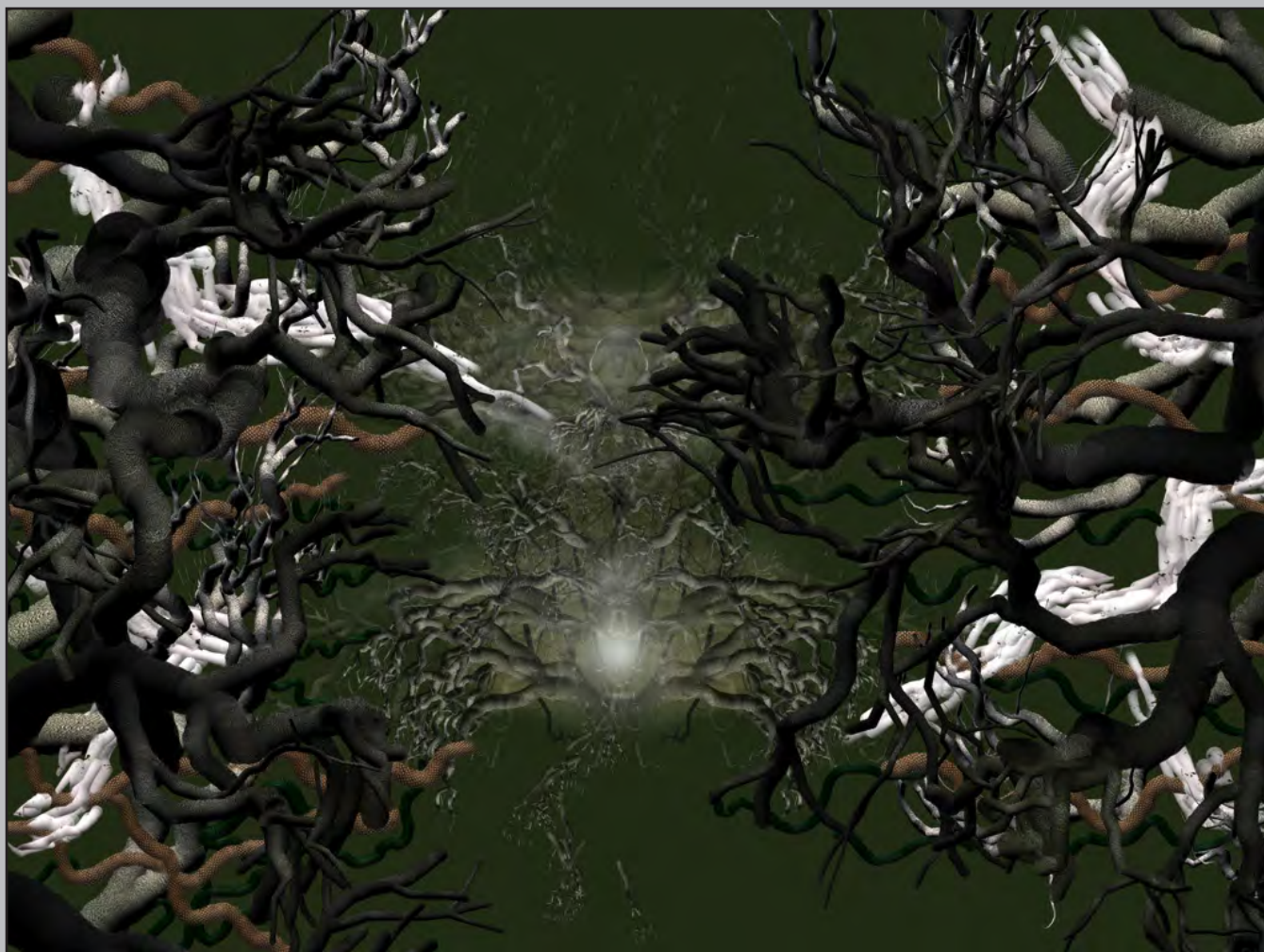
Mangrove V

Mangrove VII

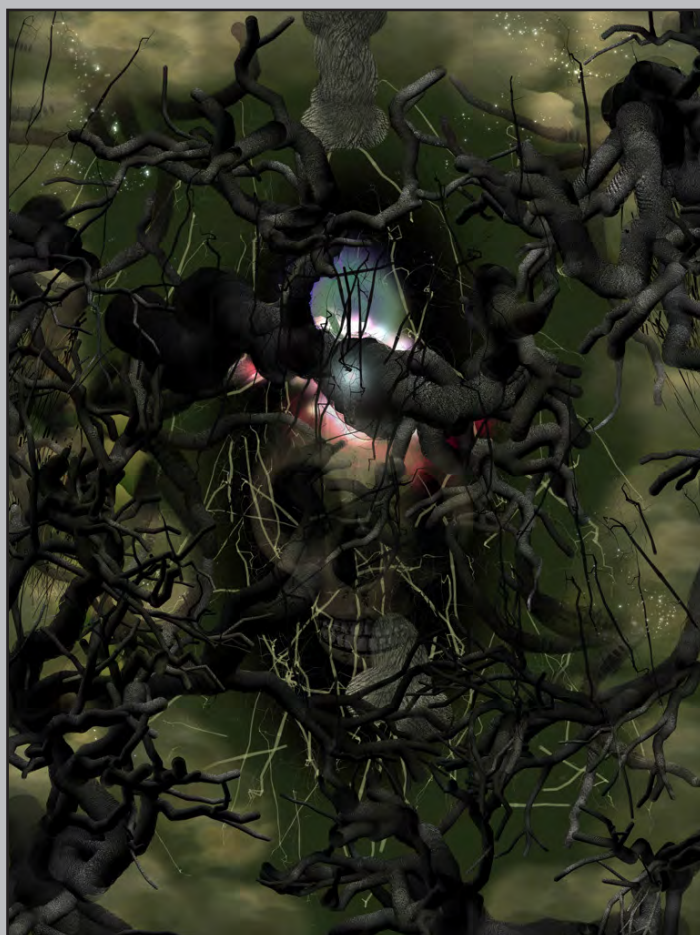
Mangrove VIII

Plazí ráj I

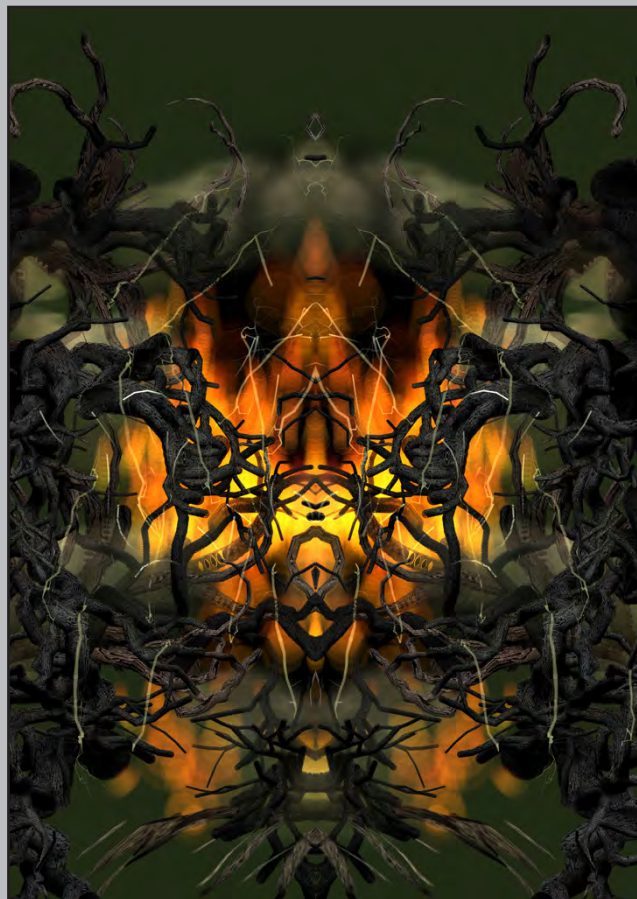
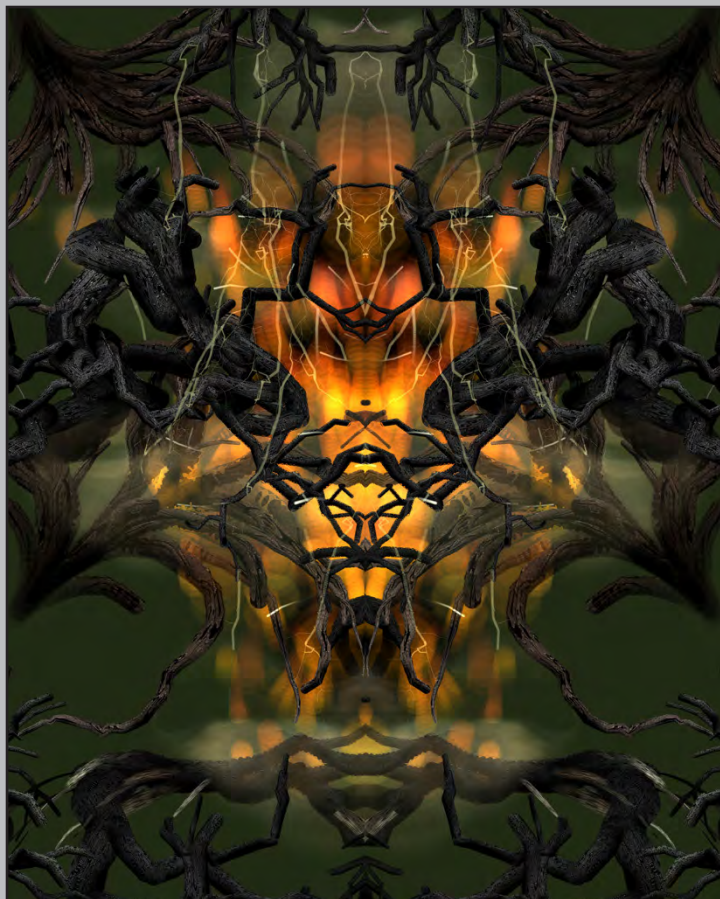
Plazí ráj II

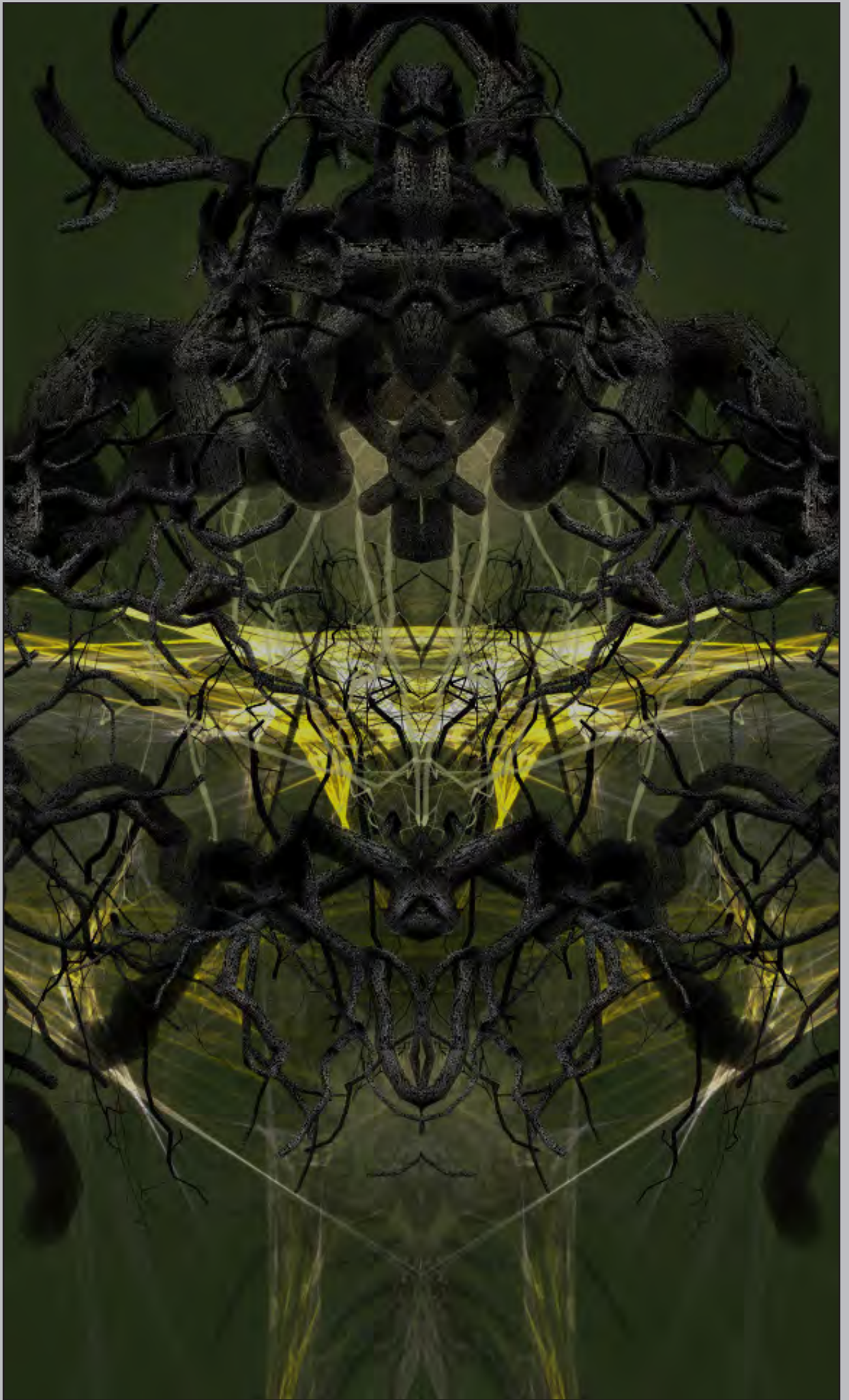

Plazí ráj III

Divnovidy

Nitro všeobecných blbů

2022- Diptych fotomontáží jako
předloha obrazů

MARe noStium

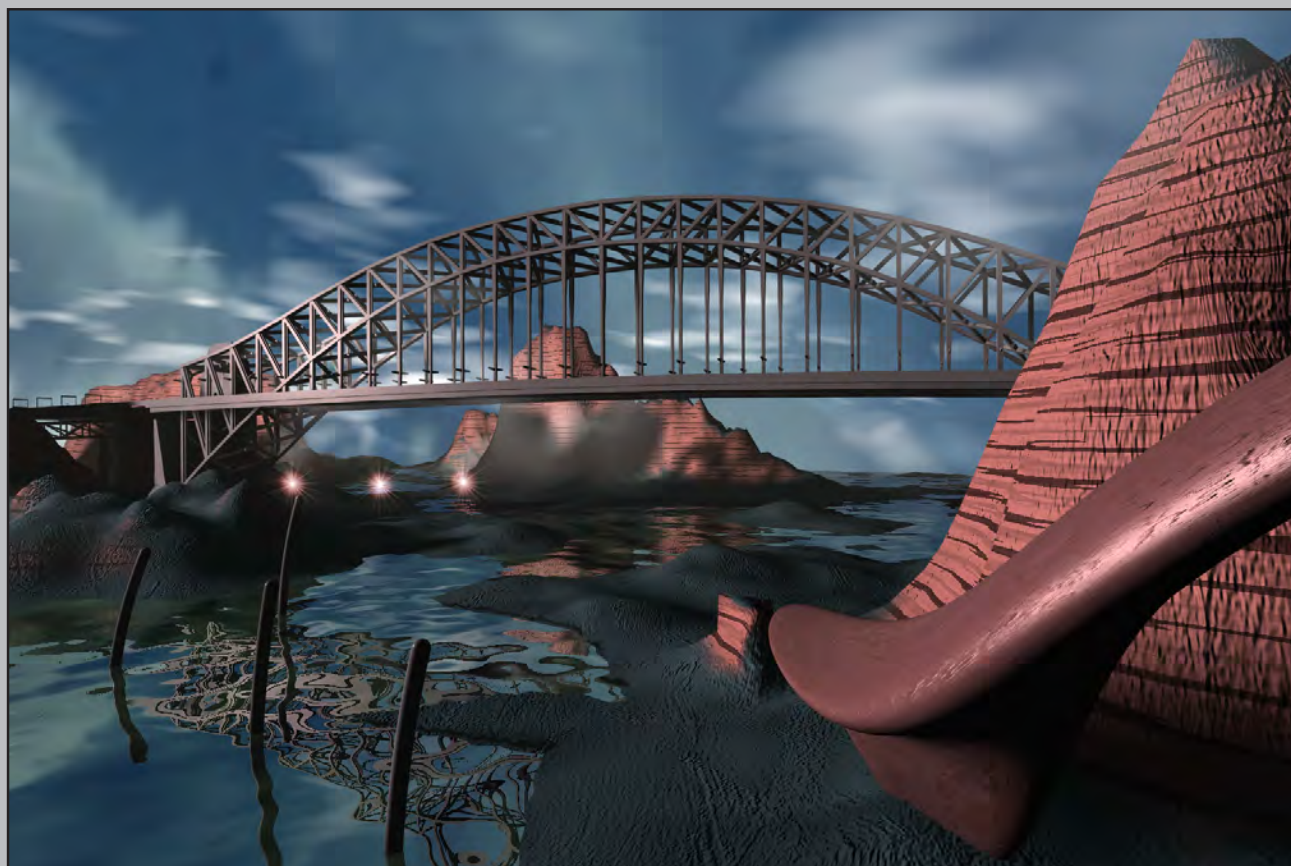

2022 Ultima topas

2022 Spektr Berana II (Iluse iluse)

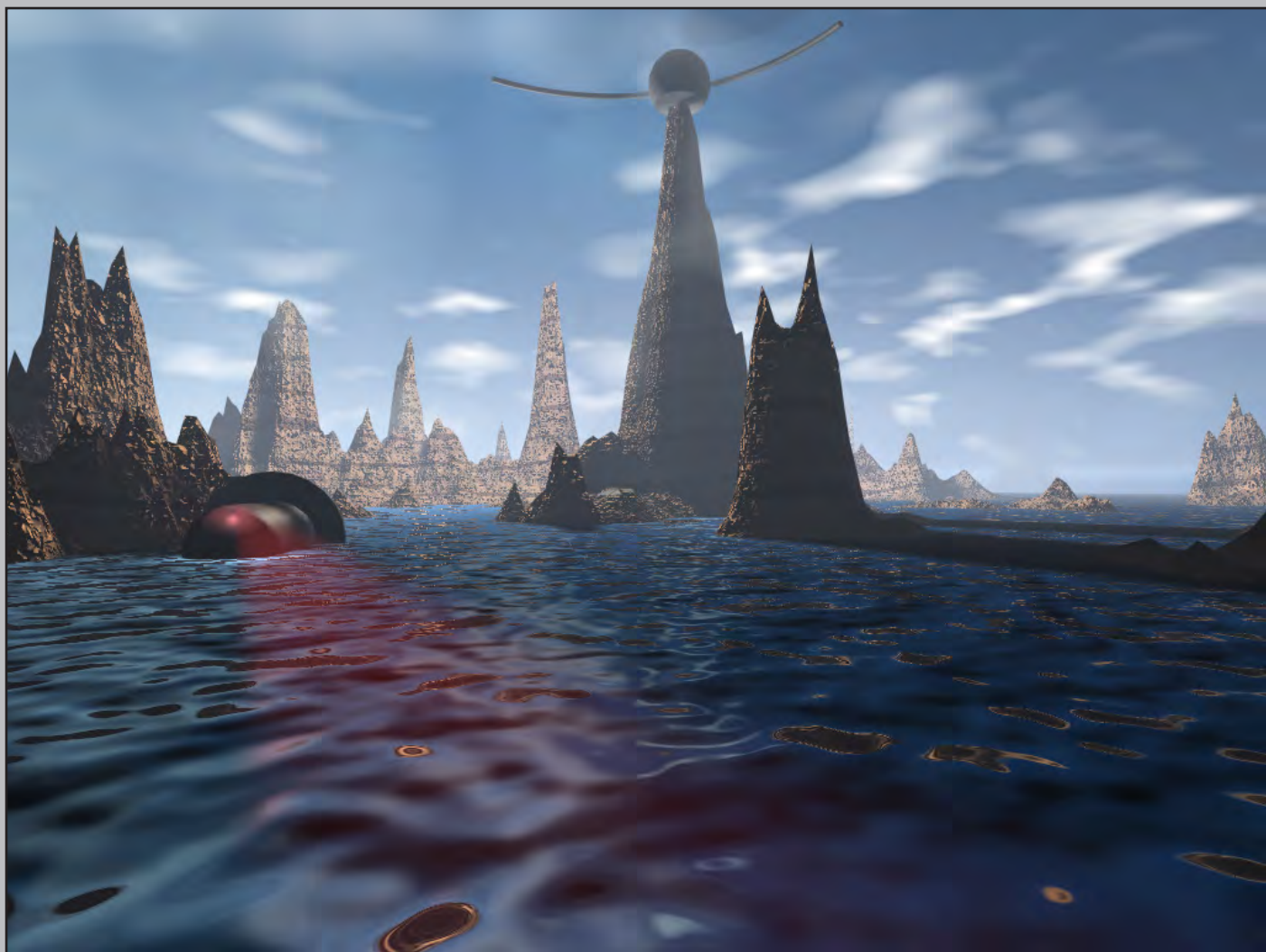
Miscellanea

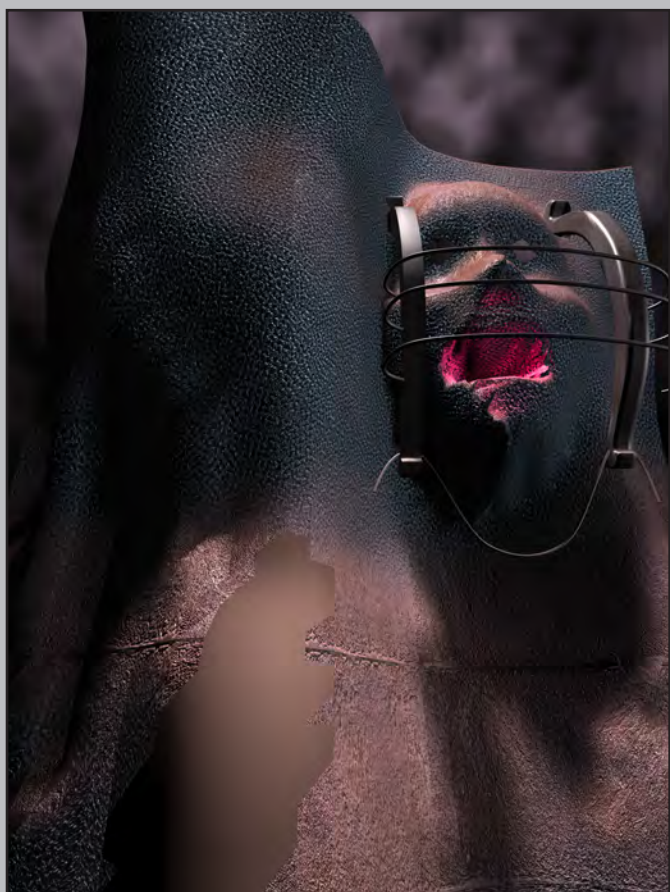
Krajina s mostem I

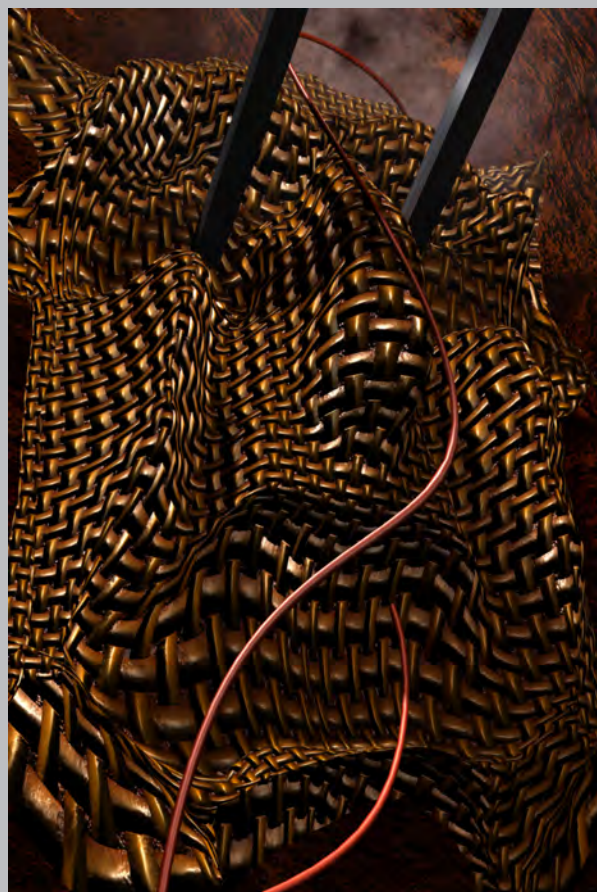
Krajina s mostem II

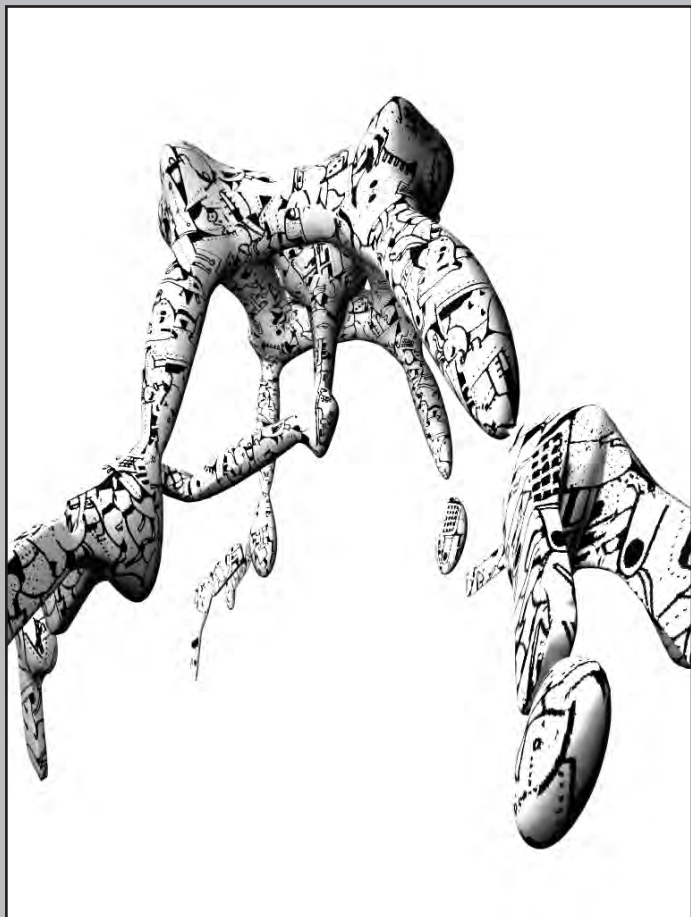
Fantastická krajina

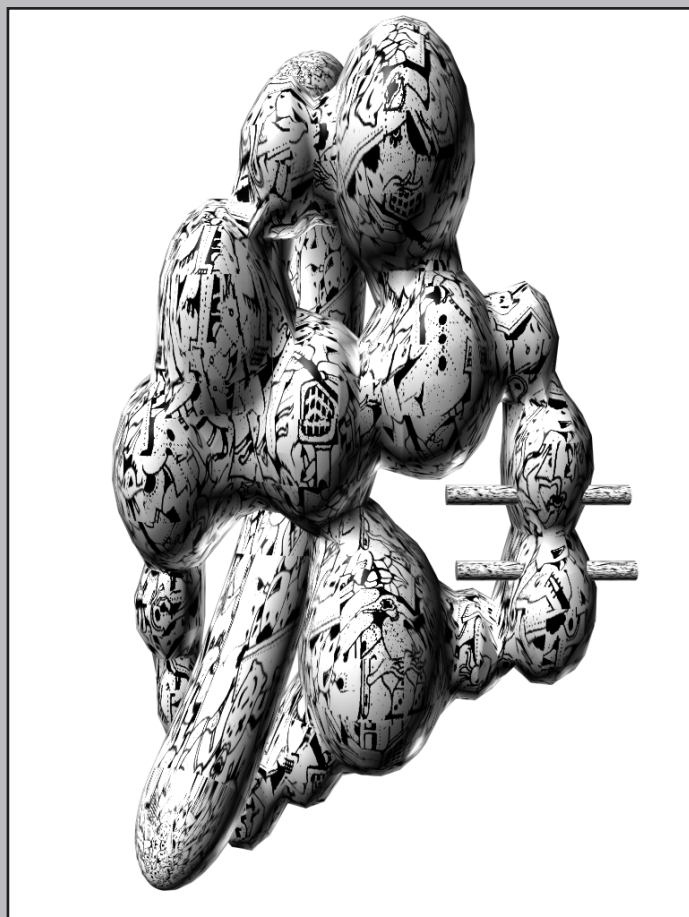
Maskara

Pletenice

Kontblob 01

Kontblob 02

Záchod

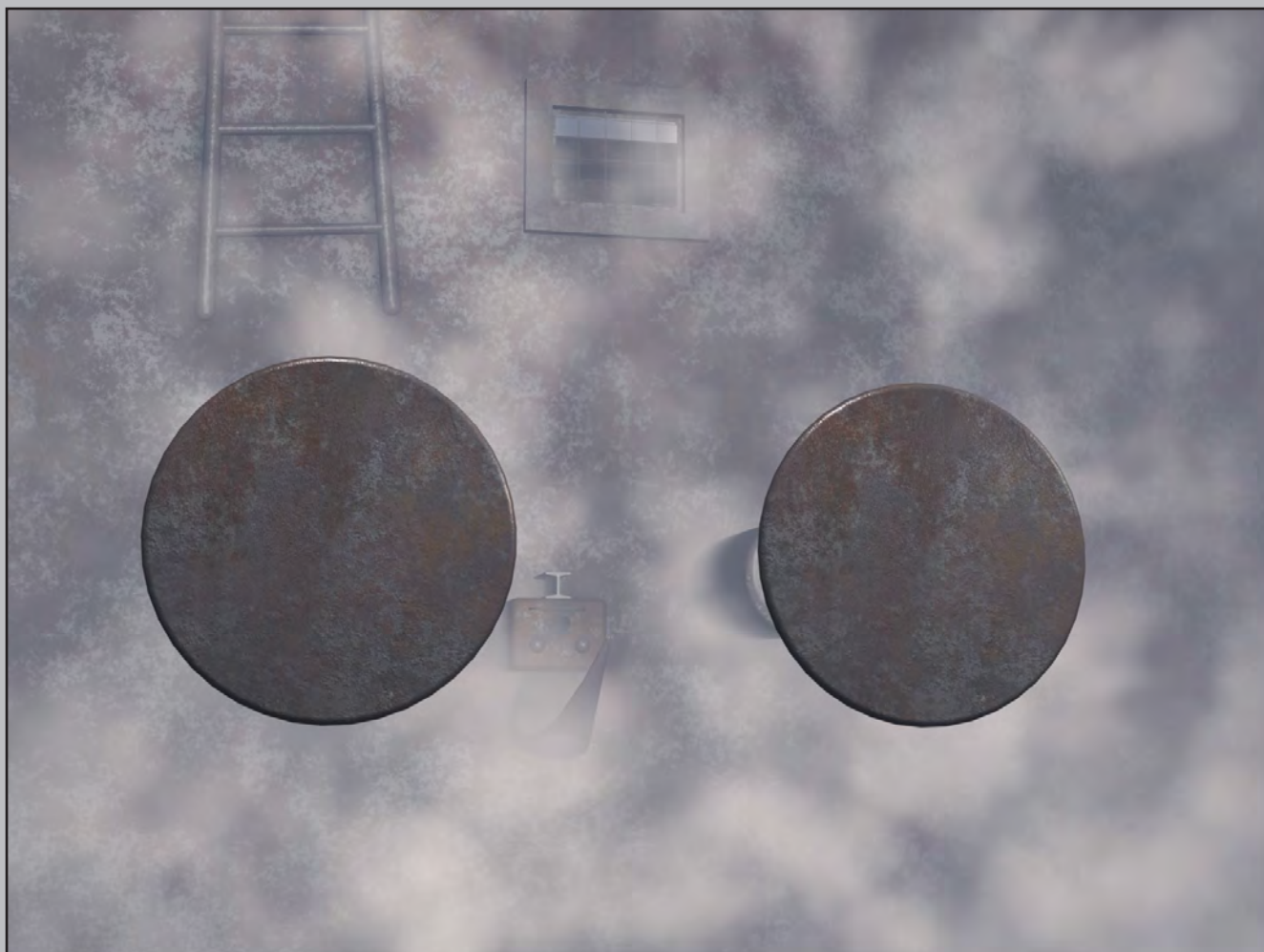

Krajina Dzwille 01

Krajina Dzwille 02

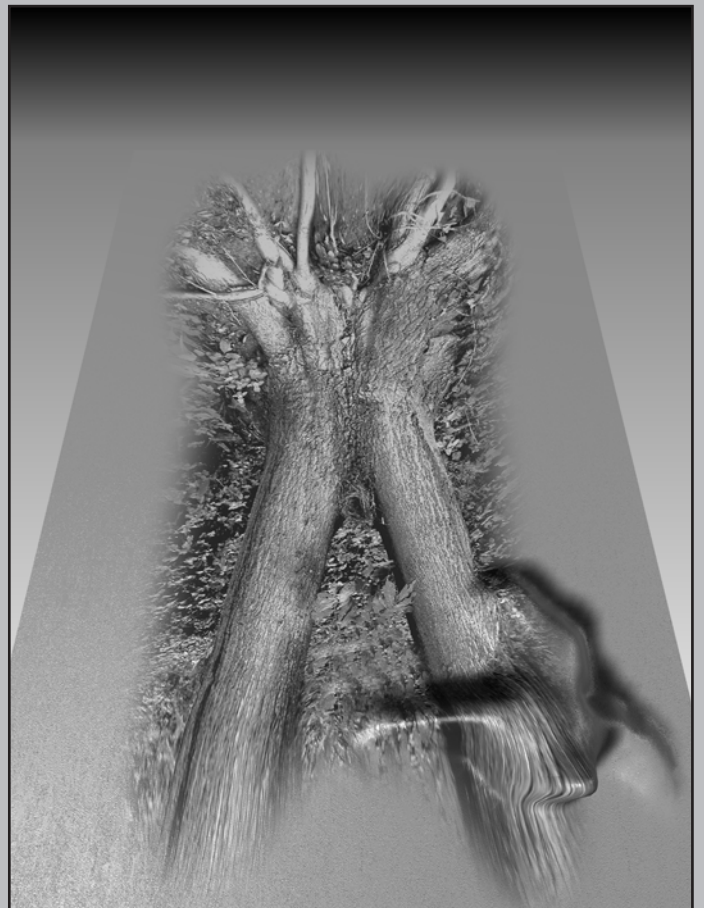

Koleje Dzwille I

Koleje Dzwille II

Kořeny

Zámek

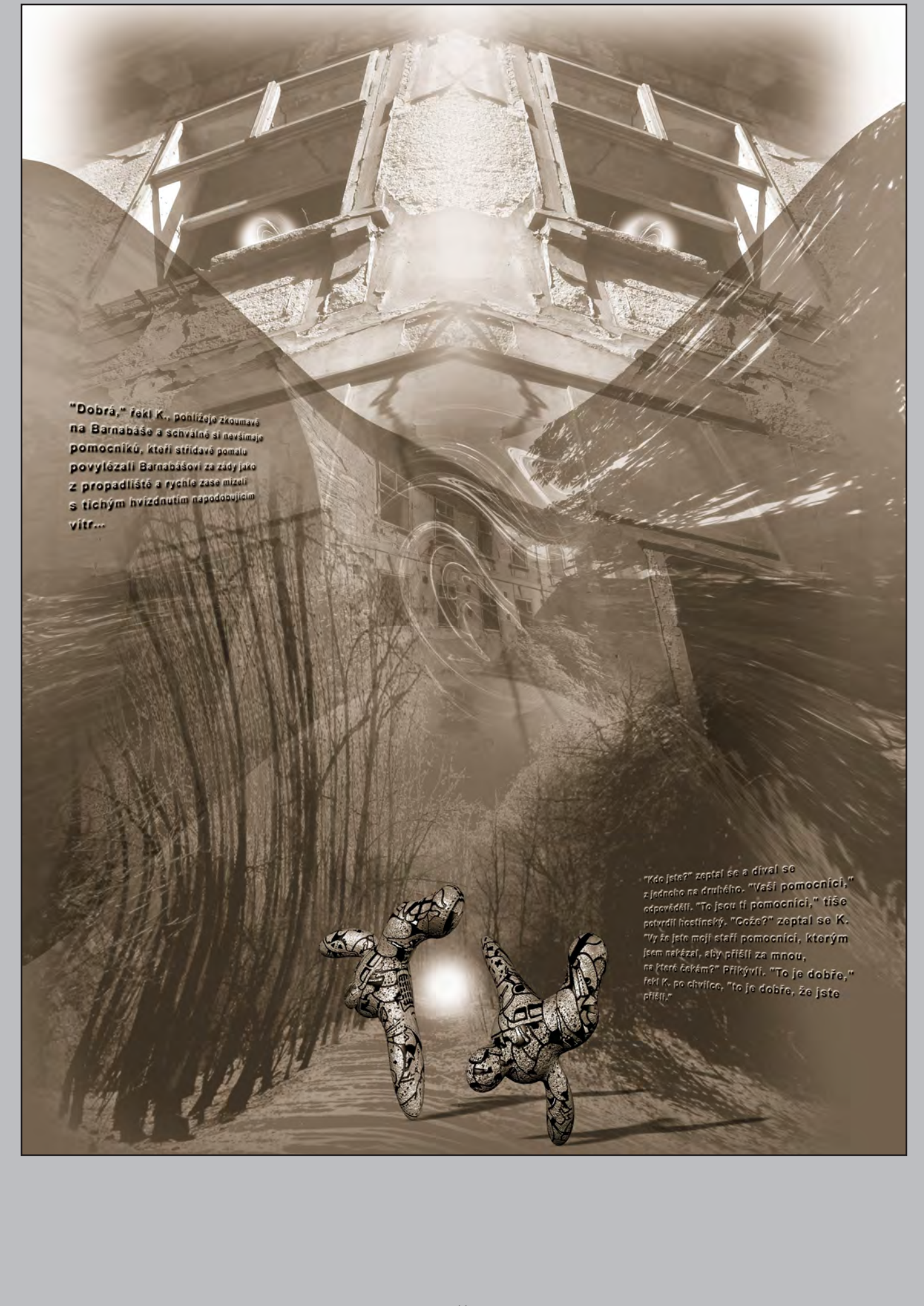
Celkem vzato, odpovídal zámek, tak jak se z dálky jevil, K.-ovým představám. Nebyl to ani starobylý rytířský hrad, ani nová honosná budova, nýbrž protáhla stavba, skládající se z několika málo dvoupatrových a spousty nízkých, na sebe natlačených stavení, kdyby člověk nevěděl, že je to zámek, mohlo by mu to připadat jako městečko.

Jen jedinou věž viděl K., nebylo k rozeznání, jestli patří k obytné budově nebo ke kostelu. Kroužila kolem ní hejna vran.

Bylo už pozdě večer, když K. dorazil na místo. Vesnice ležela pod hlubokým sněhem. Zámecké navráš nebylo vidět, obklopovala je mlha a tma, ani nepatrný záblesk světla nepřipomínal velký zámek. Dlouho stál K. na dřevěném mostě vedoucím od silnice ke vsi a díval se nahoru do zdánlivě prázdnoty.

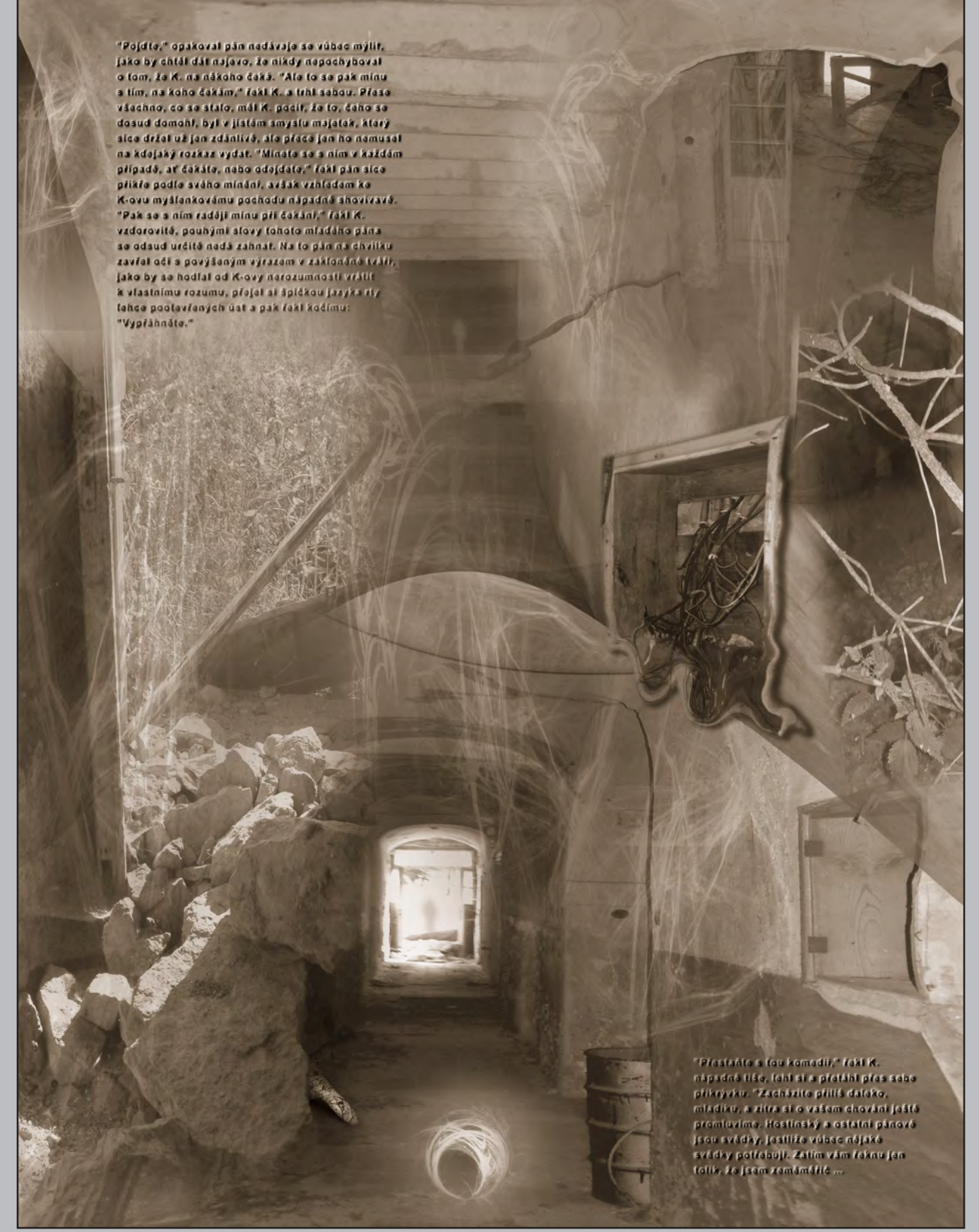
Po chvíli ale přece řekl: "Jestli chcete, odvezu vás na svých saních." - "Udělejte to, prosím," řekl K. radostně, "kolik za to chcete?" - "Nic," řekl muž. To K. velice udivilo. "Jste přece zamámáříč," řekl muž na vysvětlenou, "a patříte k zámku. Kam chcete zavést?" - "Do zámku," řekl K. rychle. "Pak tedy nejedu," řekl muž okamžitě. "Vždyť přece patříte k zámku," řekl K., opakuje mužova slova. "To je možné," řekl muž odmítavě. "Tak mě tedy dovezte do nospody," řekl K. "Dobrá," řekl muž, "něd jsem tu se saněmi."

"Dobrá," řekl K., pohlížeje zkoumavě
na Barnabáše a schválně si navšímaje
pomocníků, kteří střídavě pomalu
povylézali Barnabášovi za zády jako
z propadliště a rychle zase mizeli
s tichým hvízdnutím napodobujícím
vítr...

"Kdo jste?" zeptal se a díval se
z jednoho na druhého. "Vaši pomocníci,"
odpověděli. "To jsou ti pomocníci," tiše
potvrdil hostinský. "Cože?" zeptal se K.
"Vy že jste moji starší pomocníci, kterým
jsem nakázal, aby přišli za mnou,
na které čekám?" Přikývli. "To je dobře,"
řekl K. po chvíli, "to je dobře, že jste
přišli."

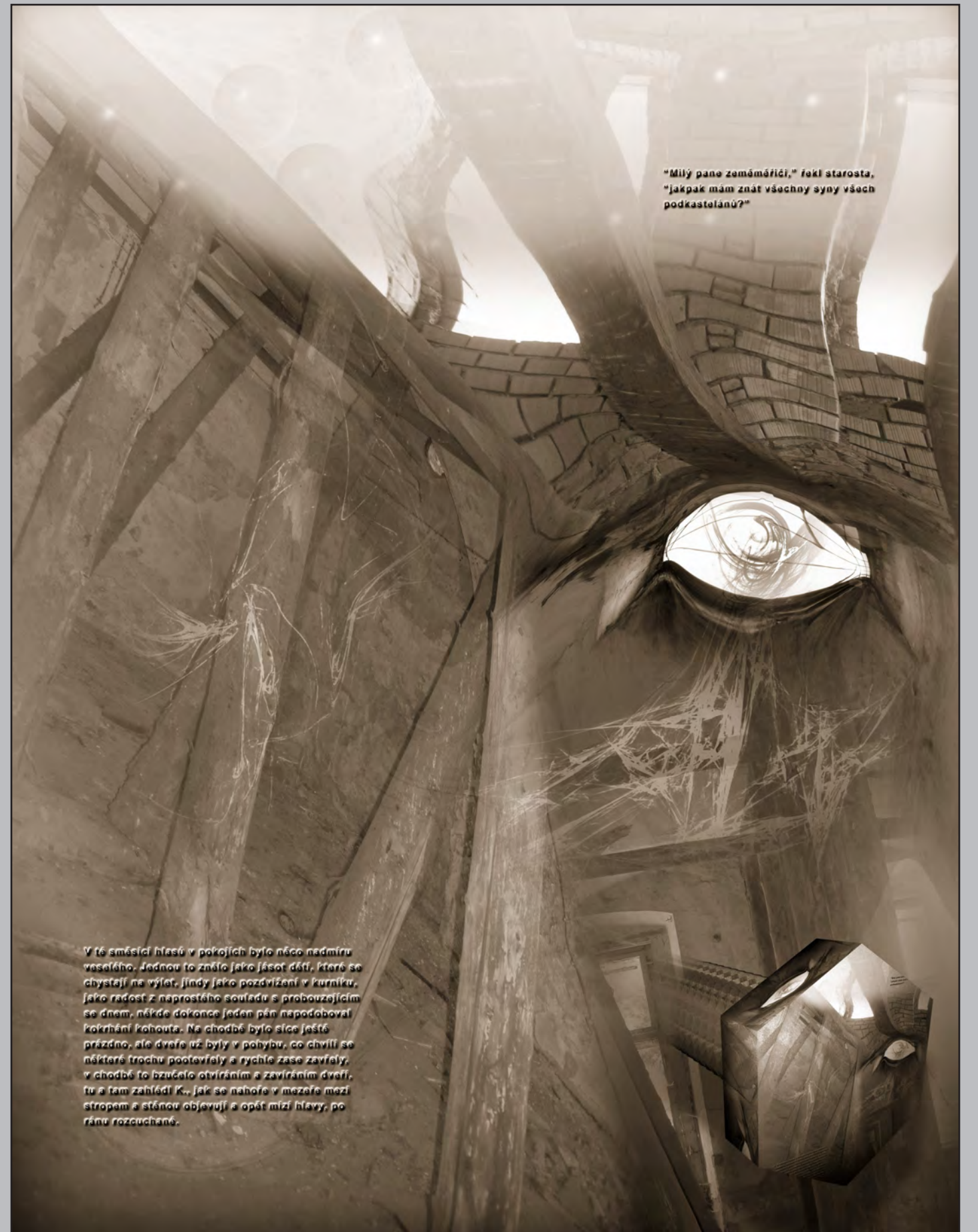
Když se blížili k hospodě - K. to poznal podle zakřutu cesty -, byla k jeho údivu již úplná tma. Že by byl tak dlouho pryč? Podle jeho výpočtu leda tak jednu dvě hodiny, a odešel ráno, a vůbec napomyslel na jídlo, a ještě před chvílí bylo rovnoměrné denní světlo, teprve teď ta tma. "Krátké dny, krátké dny!" řekl si, sklouzl ze sání a vykročil k hostinci. Náhle na schůdkách domu stál jako na zavalanou hostinský a zdviženou lucernou mu svítil na cestu.

"Pojďte," opakoval pán nedávaje se vůbec mylit, jako by chtěl dát najevo, že nikdy nepochyboval o tom, že K. na někoho čeká. "Ale to se pak minú s tím, na koho čekám," řekl K. a trhl sebou. Přese všechno, co se stalo, měl K. pocit, že to, čeho se dosud domohl, byl v jistém smyslu majetek, který sice držel už jen zdánlivě, ale přece jen ho nemusel na nějaký rozkaz vydat. "Minete se s ním v každém případě, ať čekáte, nebo odejdete," řekl pán sice příkře podle svého mínění, avšak vzhledem ke K-ovu myšlenkovému pochodu nápadně shovívavě. "Pak se s ním raději minú při čekání," řekl K. vzdorovitě, pohybými slovy tohoto mladého pána se odsud určitě nedá zahnat. Na to pán na chvíli zavřel oči s povýšeným výrazem v zakloněné tváři, jako by se hodlal od K-ovy nerozumnosti vrátit k vlastnímu rozumu, přejal si špičkou jazyka rty lahce počtávané úst a pak řekl kodímu: "Vypíchněte."

"Přestaňte s tou komedií," řekl K. nápadně tiše, leh si a přefánil přes sebe příkrývkou. "Zacházíte příliš daleko, mladíku, a zítra si o vašem chování ještě promluvíme. Hostinský a ostatní pánové jsou svědky, jestliže vůbec nějaké svědky potřebují. Zatím vám řeknu jen tolik, že jsem zaměřitě ..."

Byl by rád promluvil s Frídou důvěrně, ale pomocníci, s nimiž ostatně Frida tu a tam i zažartovala a zasmála se, mu v tom bránili už pouhou svou vřravou přítomností. Nároky neměli ovšem žádné, uložili se v koutě na podlaze na dvou starých sukních. Bylo jejich ctižádostí, jak stále vykládali Frídě, nevyrušovat pana zaméměfice a zabírat co možná nejméně místa, dělali v tom ohledu všelijaké pokusy, vždycky přitom ovšem bylo šuškáni a chichotání, propíátali si ruce a nohy, krčili se k sobě, za soumraku bylo v jejich koutě vidět jediné velké klubko. Přesto však člověk ze zkušenosti získaných za bílého dne bohužel věděl, že jsou to velmi všímaví pozorovatelé, že na K. bez přestání díví, i když si třeba jakoby při dětské hře dělájí z rukou dalekohledy a podobné hlouposti nebo po něm jen pomrkávají a zdánlivě se zabírají hlavně svými vousy, na nichž si velmi zakládali a jejichž délku a sílu si nesčíslněkrát jeden s druhým porovnávali a nechávali si je posuzovat od Frídy.

"Milý pane zeměměřiči," řekl starosta,
"jakpak mám znát všechny syny všech
podkastelánů?"

V té směsíci hřásů v pokojích bylo něco nadmíru
veselého. Jednou to znělo jako jásot dětí, které se
chystají na výlet, jindy jako pozdrvení v kurníku,
jako radost z naprostého souladu s probouzejícím
se dnem, někde dokonce jeden pán napodoboval
kokrhání kohouta. Na chodbě bylo sice ještě
prázdné, ale dveře už byly v pohybu, co chvíli se
některé trochu pootvířely a rychle zase zavřely,
v chodbě to bzučelo otvíráním a zavíráním dveří,
tu a tam zahlédl K., jak se nahore v mezere mezi
stropem a stěnou objevují a opět mizí hlavy, po
ránu rozcuchané.